

மூன்றாம் பருவம் சிலப்பதிகாரம்

தமிழின் உயர்வுக்குக் காரணமாய் அமைந்த ஐம்பெருங்காப்பியங்களாகிய சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி, சீவக சிந்தாமணி ஆகியவற்றுள் முதன்மைக் காப்பியமாகவும், முதல் காப்பியமாகவும் விளங்குவது சேரன் செங்குட்டுவனின் இளவலாகிய இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பட்ட சிலப்பதிகாரமாகும். இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழால் ஆகிய இக்காப்பியம் தமிழகத்தை ஆண்ட முப்பெரு வேந்தர்களின் தலை நகரங்களாகிய புகார், மதுரை, வஞ்சி ஆகியவற்றின் பெயர்களால் மூன்று காண்டங்களுக்கும் பெயரிடப்பட்ட மிகச் சிறந்த நூல்.

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும், உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர், ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும் என்ற முப்பெரும் உண்மைகளை உணர்த்தி இலக்கிய வானில் என்றும் இளமை குன்றாச் சிறப்புடன் விளங்குவது சிலப்பதிகாரமாகும். இந்நூல் எழுந்த காலம் கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

அடைக்கலக் காதை

செல்லாச் செல்வனாகவும், கருணை மறவனாகவும், இல்லோர் செம்மலாகவும் சிறந்து செல்வக் குடியில் பிறந்த கோவலன், மாதவியோடு வாழ்ந்த காலத்தில் தனது வணிகத் தொழிலை விட்டுச் செல்வத்தை இழக்கின்றான். மாதவியோடு ஏற்பட்ட ஊடலால் தன் நிலையை உணர்ந்து தனது மனைவியான கண்ணகியிடம் சென்ற போது, தனது கணவனின் நிலையறிந்து தனது கால் சிலம்புகளைக் கொடுக்கின்றான். இப்போது வேண்டாம் என்று கூறிய கோவலன் தான் மதுரை போக இருப்பதாகவும், அங்கு சென்று இச்சிலம்புகளை விற்று இழந்த செல்வத்தை மீட்பேன் என உறுதிபடக் கூறி, நீயும் வருவதாக இருந்தால் வா என்று சொல்ல, கண்ணகியும் உடன்படவே அன்றிரவே இருவரும் மதுரை செல்லப் புறப்பட்டனர்.

புகார் நகரை விட்டு, மதுரை நோக்கிச் சென்ற போது, இடையில் கவுந்தியடிகள் என்ற சமணத் துறவியின் துணை அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. தொடக்கத்தில் பகலில் நடக்கின்றனர். கண்ணகிக்கு வெயிலின் கொடுமை தாங்க முடியாமல் இருந்ததால் பின்னர் இரவில் நடக்கின்றனர்.

இவ்வாறு பகல், இரவாக நடந்து மதுரை மாநகரை நெருங்கும்போது, துறவியான கவுந்தியடிகள் வேறு வழியாகச் செல்ல இருப்பதால் அங்கு வந்த இடைக்குல மடந்தையான மாதரி என்ற பெண்ணிடம் கோவலன், கண்ணகி இருவரையும் அடைக்கலமாகக் கொடுக்கின்றார். இச்செய்திகளை விளக்குவதே அடைக்கலக் காதையாகும்

மதுரையின் சிறப்பு

நிலந்தரு திருவின் நிழல்வாய் நேமி
கடம்பூண்டு உருட்டும் கௌரியர் பெருஞ்சீர்க்
கோலின் செம்மையும் குடையின் தண்மையும்
வேலின் கொற்றமும் விளங்கிய கொள்கைப்
பதியெழு அறியாப் பண்பு மேம்பட்ட 5
மதுரை மூதூர் மாநகர் கண்டாங்கு
அறந்தரு நெஞ்சின் அறவோர் பல்கிய
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பொழிலிடம் புகுந்து
தீதுதீர் மதுரையும் தென்னவன் கொற்றமும்
மாதவத் தாட்டிக்குக் கோவலன் கூறுழித் 10

மாடலன் வருகை

தாழ்நீர் வேலித் தலைச்செங் கானத்து
நான்மறை முற்றிய நலம்புரி கொள்கை
மாமறை முதல்வன் மாடலன் என்போன்
மாதவ முனிவன் மலைவலங் கொண்டு
குமரியம் பெருந்துறை கொள்கையிற் படிந்து 15
தமர்முதற் பெயர்வோன் தாழ்பொழில் ஆங்கண்
வகுந்துசெல் வருத்தத்து வான்துயர் நீங்கக்
கவுந்தி இடவயின் புகுந்தோன் தன்னைக்

கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க
நாவல் அந்தணன் தான்நவின்று உரைப்போன் 20

மாதவியின் மகளுக்குப் பெயர் சூட்டுதல்

வேந்துறு சிறப்பின் விழுச்சீர் எய்திய
மாந்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை
பால்வாய்க் குழவி பயந்தனள் எடுத்து
வாலா மைந்நாள் நீங்கிய பின்னர்
மாமுது கணிகையர் மாதவி மகட்கு 25
நாம நல்லுரை நாட்டுதும் என்று
தாம்இன் புறுஉம் தகைமொழி கேட்டாங்கு
இடையிருள் யாமத்து எறிதிரைப் பெருங்கடல்
உடைகலப் பட்ட எங்கோன் முன்னாள்
புண்ணிய தானம் புரிந்தோன் ஆகலின் 30
நண்ணுவழி இன்றி நாள்சில நீந்த
இந்திரன் ஏவலின் ஈங்கு வாழ்வேன்
வந்தேன் அஞ்சல் மணிமே கலையான்
உன்பெரும் தானத்து உறுதி ஒழியாது
துன்பம் நீங்கித் துயர்க்கடல் ஒழிகென 35
விஞ்சையிற் பெயர்ந்து விழுமம் தீர்த்த
எங்குல தெய்வப் பெயர்ஈங்கு இடுகென
அணிமே கலையார் ஆயிரம் கணிகையர்
மணிமே கலையென்று வாழ்த்திய ஞான்று
மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு 40
செம்பொன் மாரி செங்கையிற் பொழிய

கருணை மறவன்

ஞான நன்னெறி நல்வரம் பாயோன்
தானம் கொள்ளும் தகைமையின் வருவோன்
தளர்ந்த நடையில் தண்டுகால் ஊன்றி
வளைந்த யாக்கை மறையோன் தன்னைப் 45
பாகுகழிந்து யாங்கணும் பறைபட வரூஉம்
வேக யானை வெம்மையிற் கைக்கொள

ஓய்யெனத் தெழித்தாங்கு உயர்பிறப் பாளனைக்
கையத்து ஒழித்துஅதன் கையகம் புக்குப்
பொய்பொரு முடங்குகை வெண்கோட் டடங்கி 50
மையிருங் குன்றின் விஞ்சையன் ஏய்ப்பப்
பிடர்த்தலை இருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்
கடக்களிறு அடக்கிய கருணை மறவ!

நல்வழிப் படுத்திய செல்லாச் செல்வன்

பிள்ளை நகுலம் பெரும்பிறிது ஆக
எள்ளிய மனையோள் இணைந்துபின் செல்வ 55
வடதிசைப் பெயரும் மாமறை யாளன்
கடவது அன்றுநின் கைத்தூண் வாழ்க்கை
வடமொழி வாசகம் செய்த நல்லேடு
கடனறி மாந்தர் கைநீர் கொடுக்களன
பீடிகைத் தெருவில் பெருங்குடி வாணிகர் 60
மாட மருகின் மனைதொறும் மறுகிக்
கருமக் கழிபலம் கொண்மி னோஎனும்
அருமறை யாட்டியை அணுகக் கூஉய்
யாதுநீ உற்ற வான்துயர் செப்பி 65
இப்பொருள் எழுதிய இதழிது வாங்கிக்
கைப்பொருள் தந்துஎன் கடுந்துயர் களைகஎன
அஞ்சல், உந்தன் அருந்துயர் களைகேன்,
நெஞ்சுறு துயரம் நீங்குக என்றுஆங்கு
ஓத்துடை அந்தணர் உரைநூல் கிடக்கையில் 70
தீத்திறம் புரிந்தோள் செய்துயர் நீங்கத்
தானம் செய்துஅவள் தன்துயர் நீக்கிக்
கானம் போன கணவனைக் கூட்டி
ஓல்காச் செல்வத்து உறுபொருள் கொடுத்து
நல்வழிப் படுத்தச் செல்லாச் செல்வ! 75

பல்லாண்டு புரந்த இல்லோர் செம்மல்

பத்தினி ஒருத்தி படிற்றுரை எய்த
மற்றவள் கணவற்கு வறியோன் ஒருவன்

அறியாக் கரிபொய்த்து அறைந்துணும் பூதத்துக் கறைகெழு பாசத்துக் கையகப் படலும் பட்டோன் தவ்வை படுதுயர் கண்டு	80
கட்டிய பாசத்துக் கடிது சென்றெய்தி என்னுயிர் கொண்டுஈங்கு இவனுயிர் தாளன நன்னெடும் பூதம் நல்கா தாகி நரகன் உயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு	85
பரகதி இழக்கும் பண்புஈங்கு இல்லை ஒழிகநின் கருத்துஎன உயிர்முன் புடைப்ப அழிதரும் உள்ளத்து அவளொடும் போந்துஅவன் சுற்றத் தோர்க்கும் தொடர்புறு கிளைகட்கும் பற்றிய கிளைஞரின் பசிப்பிணி அறுத்துப் பல்லாண்டு புரந்த இல்லோர் செம்மல்!	90

**கோவலன் துன்பத்திற்கு முன் வினைப் பயனே
என மாடலன் கூறல்**

இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை உம்மைப் பயன்கொள் ஒருதனி உழந்துஇத் திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது விருத்தகோ பால நீயென வினவக் கோவலன் கூறும்ஓர் குறுமகன் தன்னால்	95
காவல் வேந்தன் கடிநகர் தன்னில் நாறைங் கூந்தல் நடுங்குதுயர் எய்த கூறைகோள் பட்டுக் கோட்டுமா ஊரவும் அணித்தகு புரிசூழல் ஆயிழை தன்னொடும் பிணிப்பறுத் தோர்தம் பெற்றி எய்தவும்	100
மாமலர் வாளி வறுநிலத்து எறிந்து காமக் கடவுள் கையற்று ஏங்க அணிதிகழ் போதி அறவோன் தன்முன் மணிமே கலையை மாதவி அளிப்பவும் நனவு போல நள்ளிருள் யாமத்துக்	105
கனவு கண்டேன் கடிதீங்கு உறுமென	

கோவலனுக்கு ஆறுதல் கூறுதல்

அறத்துறை மாக்கட்கு அல்லது இந்தப்
புறச்சிறை இருக்கை பொருந்தாது ஆகலின்
அரைசர் பின்னோர் அகநகர் மருங்கின்நின்
உரையிற் கொள்வர் இங்குஓழிகநின் இருப்பு 110
காதலி தன்னொடு கதிர்செல் வதன்முன்
மாட மதுரை மாநகர் புகுகளன
மாதவத்து ஆட்டியும் மாமறை முதல்வனும்
கோவலன் தனக்குக் கூறுங் காலை

மாதரியின் வருகையும், அவளிடம் அடைக்கலம் அளித்தலும்

அறம்புரி நெஞ்சின் அறவோர் பல்கிய 115
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பூங்கண் இயக்கிக்குப்
பால்மடை கொடுத்துப் பண்பின் பெயர்வோள்
ஆயர் முதுமகள் மாதரி என்போள்
காவுந்தி ஐயையைக் கண்டுஅடி தொழலும்
ஆகாத்து ஓம்பி ஆப்பயன் அளிக்கும் 120
கோவலர் வாழ்க்கைஓர் கொடும்பாடு இல்லை
தீதிலள் முதுமகள் செவ்வியள் அளியள்
மாதரி தன்னுடன் மடந்தையை இருத்துதற்கு
ஏதம் இன்றுஎன எண்ணின ளாகி
மாதரி கேள்இம் மடந்தை தன்கணவன் 125
தாதையைக் கேட்கின் தன்குல வாணர்
அரும்பொருள் பெருநரின் விருந்துஎதிர் கொண்டு
கருந்தடங் கண்ணியொடு கடிமனைப் படுத்துவர்
உடைப்பெரும் செல்வர் மனைப்புக்கும் அளவும்
இடைக்குல மடந்தைக்கு அடைக்கலம் தந்தேன் 130

தாய் போன்று காப்பாயாக!

மங்கல மடந்தையை நன்னீர் ஆட்டிச்
செங்கயல் நெடுங்கண் அஞ்சனம் தீட்டித்
தேமென் கூந்தல் சின்மலர் பெய்து
தூமடி உடஇத் தொல்லோர் சிறப்பின்

ஆயமும், காவலும், ஆயிழை தனக்குத் தாயும் நீயும் ஆகித்தாங்கு ஈங்கு என்னொடு போந்த இளங்கொடி நங்கைதன் வண்ணச் சீறடி மண்மகள் அறிந்திலள் கடுங்கதிர் வெம்மையின் காதலன் தனக்கு நடுங்குதுயர் எய்தி நாப்புலர வாடித் தன்துயர் காணாத் தகைசால் பூங்கொடி இன்துணை மகளிர்க்கு இன்றி யமையாக் கற்புக் கடம்பூண்ட இத்தெய்வம் அல்லது பொற்புடைத் தெய்வம் யாம்கண் டிலமால் வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப்பு அறியாது நீள்நில வேந்தர் கொற்றம் சிதையாது பத்தினிப் பெண்டிர் இருந்த நாடுஎன்னும் அத்தகு நல்லுரை அறியா யோநீ? தவத்தோர் அடைக்கலம் தான்சிறிது ஆயினும் மிகப்பேர் இன்பம் தரும்அது கேளாய்! கேட்டனை யாயின்இத் தோட்டார் குழலியொடு நீட்டித் திராது நீபோக என்றே கவந்தி கூற உவந்தனள்.	135 140 145 150
---	--

அருஞ்சொற் பொருள்

திரு - செல்வம்; நிழல் - அருள்; உருட்டும் - செலுத்தும்;
கௌரியர் - பாண்டியர்; கோல் - செங்கோல்; குடை -
வெண்கொற்றக்குடை; அறவோர் - முனிவர்; தீது - பசி, பிணி, பகை;
தென்னவன் - பாண்டியன்; தாழ்நீர் - கடல்; பொழில் - சோலை;
வேந்தன் - அரசன்; தகை மொழி - தகுதியான சொல்; திரை -
அலை; கலம் - கப்பல்; தண்டுகால் - ஊன்றுகோல்; பாகு - பாகர்;
வெம்மை - சினம்; வெண்கோடு - தந்தம்; விஞ்சையன் -
வித்தியாதரன்; நகுலம் - கீரிப்பிள்ளை; பீடிகைத் தெரு - பெருங்குடி
வணிகர் வாழும் தெரு; கருமம் - பாவம்; அருமறையாட்டி -
அந்தணப்பெண்; கைப்பொருள் - மிகுதியான பொருள்; களைக -
நீக்குக; கடுந்துயர் - கொடிய துன்பம்; ஒல்காச் செல்வம் -

குறைவற்ற செல்வம்; உறுபொருள் - மிகுதியான பொருள்; படிற்று உரை - பொய்யான பழிச் சொல்; கரி - சான்று; தவ்வை - தாய்; நரகன் - கீழோன்; பரகதி - மேலான தன்மை; அழிதரும் உள்ளம் - வருந்திய உள்ளம்; விருத்த கோபால - அறிவில் முதிர்ந்த கோபால!; இம்மை - இப்பிறப்பு; உம்மை - முற்பிறப்பு; உழந்து - வருந்தி; கடிநகர் - காவல் மிகுந்த நகரம்; கோட்டு மா - பன்றி; பிணிப்பு - பற்று; பெற்றி - பேறு; காமக்கடவுள் - மன்மதன்; கையற்று - செயலற்று; கடிதீங்கு - மிகுதியான துன்பம்; அரசர் பின்னோர் - வணிகர்; இயக்கி - பெண் தெய்வம்; பால்மடை - பாற்சோறு; ஆ - பசு; கோவலர் - ஆயர் குலத்தவர்; கொடும்பாடு - தீமை; செவ்வியள் - சிறந்தள்; அளியள் - இரக்க குணம் கொண்டவள்; ஏதம் - குற்றம்; மடந்தை - பெண்; தாதை - தந்தை; கருந்தடங்கண்ணி - கரிய நீண்ட கண்களை உடையவள்; கடிமனை - காவல் மிக்க வீடு; அஞ்சனம் - மை; தூமடி - தூய ஆடை; உடீஇ - உடுத்தி; பொற்பு - உயர்ந்த; நீட்டித்திராது - காலம் தாழ்த்தாது; ஏத்தி - வாழ்த்தி; நவியம் - கோடரி; மிளை - காவற்காடு; வளைவில் பொறி - வில்; ஊகம் - கருங்குரங்கு (போன்ற பொறி); குழிசி - பாளை.

இலக்கணக் குறிப்பு

அறியா, ஒல்கா, காணா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; மூதூர், சேவடி, பெருங்கடல், செம்பொன், செங்கை, நெடுங்கண் - பண்புத்தொகை; தாழ்நீர், தாழ்பொழில், முடங்கு கை, நடுங்கு தூயர் - வினைத்தொகை; தூயர்க்கடல், பசிப்பிணி - உருவகம்; இன்புறாஉம், வருஉம், கூஉய், உடீஇ - உயிரளபெடை; களைக, ஒழிக, புகுக - வியங்கோள் வினைமுற்று; புரந்த - பெயரெச்சம்; கடிநகர் - உரிச்சொல் தொடர், அரைசர் - இடைப்போலி; பூங்கண் - உவமைத்தொகை; தந்தேன், உவந்தனள் - வினைமுற்று; பான்மடை - வேற்றுமைத்தொகை; வாடி - வினையெச்சம்; பொய்யாது, அறியாது - எதிர்மறை வினையெச்சம்.

பெருங்கதை

பெருங்கதை என்ற காப்பியம் குணாட்டியர் என்பவர் பைசாச மொழியில் எழுதிய 'பிருகத்கதா' என்ற நூலை தழுவி, நரவாண தத்தனின் வரலாற்றை மட்டும் கூறும் நூலாகும். சமண மதக் கோட்பாடுகள் அமைந்த இந்நூலை இயற்றியவர் வேளாண் மரபில் வந்த சிற்றரசராகிய கொங்குவேள் என்பவராவார். எனவே இந்நூலுக்கு 'கொங்கு வேள் மாக்கதை' என்ற பெயரும் உண்டு.

யாழ் பெற்றது

வத்தக காண்டம் என்பது உதயண மன்னன் வத்தவ நாட்டில் இருந்த பொழுது நடந்த நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துக் கூறும் பகுதியாகும்.

வத்தவ காண்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ள யாழ் பெற்றது பகுதியில் பத்திராபதியின் எலும்பு முதலியவற்றைக் கொண்டு வரும்படி உதயணன் ஒரு சிலரை விடுக்கின்றான். பத்திராபதி விழுந்த இடத்தில் அதற்கு உருவச் சிற்பம் செய்வித்து அதற்குப் பூசை முதலியவற்றை நிகழ்த்த முயலுகின்றான். அவன் பத்திராபதியின் எலும்பு முதலியவற்றைக் கொண்டு வந்தோர்க்குப் பொருள் வழங்கின்றான். அஞ்சுகள் என்னும் அந்தணாளன் இயல்பும், அவன் வேங்கை மரத்திலேறி நோக்குதலும் கூறப்படுகின்றன. மேலும், அவன் உதயணனது கோட்பாதி என்னும் யாழினை எடுத்து வந்து தமது இல்லத்தில் இயக்குகின்றான். அவ்வொலி கேட்ட உதயணன் ஆராய்ந்து துணிந்து, அந்த யாழ் இயக்குபவனை அழைத்தலும், வயந்தகன், செயலும், உதயணன் செயலும் கூறப்படுகிறது.

உதயணன் பத்திராபதியின் எலும்பு முதலியவற்றைக் கொண்டு வரும்படி சிலரை ஏவுதல்

பாயநன் நாடு பைதல் ஈந்தபின்
ஏயர் பெருமகன் சேயது நோக்கி
விசையுடை இரும்பிடி வீழ்ந்த தானம்
அசைவி லாளர்க்கு அறியக் கூறி
என்பும் தோலும் உள்ளவை எல்லாம்

நன்கன நாடிக் கொண்டனிர் வம்மினென்று
அங்கவர்ப் போக்கிய பின்றை அப்பால்
வெங்கண் செய்தொழில் வேட்டுவத் தலைவரொடு

**பத்திராபதி வீழ்ந்த இடத்தில் அதன் வடிவச் சிற்பம்
அமைத்து, அதற்குப் பூசை செய்ய முயலுதல்**

குன்றம் சாரற் குறும்பரைக் கூஉய் 10
அடவியுள் வீழ்ந்த கடுநடை இரும்பிடி
நம்மாட்டு உதவிய நன்னர்க்கு ஈண்டொரு
கைம்மாறு ஆற்றுதல் என்றும் இன்மையின்
உதவி செய்தோர்க்கு உதவா ராயினும்
மறவி இன்மை மாண்புடைத்து அதனால்

**பத்திராபதியின் எலும்பு முதலியவற்றைக் கொண்டு
வந்தவர்க்குப் பரிசு வழங்கல்**

ஊரக வரைப்பின் உள்ளவை கொணர்ந்தார்க்கு
இன்னுரை அமிழ்தமொடு மன்னவன் நீத்துக்
கோப்புக் அமைந்த கொற்ற வாயிலும்
யாப்புற அதன்பெயர் பாற்படக் கொளீஇ
வாயின் முன்றில் அவைப்புற மாகச்
சேயுயர் மாடம் சித்திரத்து இயற்றி 20
உயிர்பெற உருவம் இடீஇ யதனைச்
செயிர்தீர் சிறப்பொடு சேர்ந்தவண் வழிபடு

.....
நான்மறை யாளர் நன்றுண் டாகெனத்
தாமுறை பிழையார் தலைநின்று உண்ணும்
சாலையும் தளியும் பாலமைத்து இயற்றிக்
கூத்தியர் இருக்கையும் சுற்றிய தாகக்
காப்பிய வாசனை கலந்தவை சொல்லி
எண்ணியது உண்ணும் ஏண்டொழில் அறாஅக்
குழாஅ மக்களொடு திங்கள் தோறும் 30
விழாக் கொள்கென வேண்டுவ கொடுத்துத்
தன்னர்க் கடப்பாடு ஆற்றிய பின்னர்

அஞ்சுகள் இயல்பு

மதிலும் சேனையுண் மாணி யாகிய
அதிர்வில் கேள்வி அருஞ்சுகன் என்னும்
அந்த ணாளன் மந்திரம் பயின்றநல்
வகையமை நன்னூல் பயனளி பயிற்றித்
தலமுதல் ஊழியில் தானவர் தருக்கறப்
புலமக ளாளர் புரிநரம்பு ஆயிரம்
வலிபெறத் தொடுத்த வாக்கமை பேரியாழ்ச்
செலவுமுறை எல்லாம் செய்கையில் தெரிந்து 40
மற்றை யாமும் கற்றுமுறை பிழையான்
பண்ணும் திறனும் திண்ணிதிற் சிவணி
வகைநயக் கரணத்துத் தகைநய நவின்று
நாரத கீதக் கேள்வி நுனித்துப்
பரந்தவெந் நூற்கும் விருந்தினன் அன்றித்
தண்கோ சம்பிதன் றமர்நகர் ஆதலின்
கண்போல் காதலர்க் காணிய வருவோன்

அஞ்சுகன் வேங்கை மரத்தின் மேலேறிப் பார்த்தல்

இமையோர் உலகிற்கு ஏணி யாகிய
கான வேங்கைக்கு அவர்சினை யேறி
அச்ச மெய்தி எத்திசை மருங்கினும் 50
நோக்கினன் அருகே ஆக்க மின்றி
இறைவற் பிரிந்த வில்லோள் போலவும்
சுருங்கக ளெகிழ்ந்து

உதயணனது யாழின் நிலை

பத்தற் கேற்ற பசையமை போர்வை
செத்துநிறம் கரப்பச் செழுவளம் கவினிய
கொய்தகை கொடியொடு மெய்யுற நீடிய
கரப்பமை நெடுவேய் நரப்புறம் வருடத்
தாஅந் தீமெனத் தண்ணிசை முரலத்
தீந்தொடைத் தேனினம் செற்றி அசைதர
வடிவில் தானை வத்தவர் பெருமகன் 60
படிவ விரதமொடு பயிற்றிய நல்யாழ்
கடிமிகு கானத்துப் பிடிமிசை வழக்கி

வீழ்ந்த எல்லை முதலா என்றும்
தாழ்ந்த தண்வளி எறிதொறும் போகா
அந்தர மருங்கின் அமரர் கூறும்
மந்திரம் கேட்கும் செவிய போலக்
கையும் காலும் ஆட்டுதல் செய்யா
மெய்யொடு மெய்யுறக் குழீஇ மற்றவை
பிறப்புஉணர் பவைபோல் இறப்பவும் நிற்ப
..... வேழ மெல்லாம்
சோர்ந்து கடுங்கதம் சுருங்குபு நீங்கக்

70

அஞ்சுகள் செயல்

கிடந்தது கண்டே நடுங்குவனன் ஆகி
யானை நீங்கலும் தானவட் குறுகிக்
கின்னரர் இட்டனர் ஆயினும் இயக்கர்
மெய்மறந்து ஒழிந்தனர் ஆயினும் மேலைத்
தேவ ருலகத்து இழிந்த தாயினும்
யாவது ஆயினும் யான்கொள றுணிந்தனென்
வலியாது எனக்கு வம்மின் நீரெனப்
பலியார் நறுமலர் பற்பல தூஉய்
வழுக்கா மரபில் வழுத்தினன் கொண்டு
கான நீந்திச் சேனை வேந்தன்
அழுங்கலில் ஆவணச் செழுங்கோ சம்பி
மன்னவன் கோயில் துன்னிய ஒருசிறை
இன்பல சுற்றமொடு நன்கணம் கெழீஇத்
தண்கெழு மாலைத் தண்மனை வரைப்பில்
இன்ப இருக்கையுள் யாழிடம் தழீஇ
மெய்வழி வெந்நோய் நீங்கப் பையெனச்

80

உதயணன் இசை கேட்டுத் துணிதல்

செவ்வழி இயக்கில் சேதியர் பெருமகன்
வழிப்பெருந் தேவியொடு வான்தோய் கோயில்
பழிப்பில் பள்ளியுள் பயின்றுவிளை யாடி
அரிச்சா லேகம் அகற்றினன் இருந்துழி
ஈண்டையெம் பெருமகன் வேண்டா யாகி
மறந்தனை எம்வயின் வலிதிநின் மனனென

90

இறந்தவை கூறி இரங்குவது ஒப்பத்
தொடைப்பெரும் பண்ணொலி துவைத்துச்செவிக்கு
இசைப்பக்

கொடைப்பெரு வேந்தன் குளிர்ந்தன னாகி
படைப்பரும் பேரியாழ்ப் பண்ணொலி இதுவென
ஓர்த்த செவியன் தேர்ச்சியில் தெளிந்து
மெய்காப் பாளனை அவ்வழி ஆய்வோன்
மருங்கறைக் கிடந்த வயந்தக குமாரன் 100
விரைந்தனன் புக்கு நிகழ்ந்ததை என்னெனக்
கூட்டமை வனப்பில் கோட பதிக்குரல்
கேட்டனன் யானும் கேண்மதி நீயும்
விரைந்தனை சென்றுநம் அரும்பெறற் பேரியாழ்
இயக்கும் ஒருவனை இவண்தரல் நீரென

வயந்தகன் செயல்

மயக்கமில் கேள்வி வயந்தகன் இழிந்து
புதிதின் வந்த புரிநூ லாளன்
எதிர்மனை வரைப்பகம் இயைந்தனன் புக்கு
வீறமை வீணைப் பேறவன் வினாவ
நருமதை கடந்தோர் பெருமலைச் சாரற் 110
பெற்ற வண்ணம் மற்றவன் உரைப்பக்
கொற்றவன் தலைத்தாள் கொண்டவன் குறுகி
வென்றோன் பதிநின்று ஆற்றலில் போந்த
அன்றை நள்ளிருள் அரும்பிடி முறுகக்
குன்றகச் சாரல் தென்திசை வீழ்ந்த
பேரியாழ் இதுவெனப் பெருமகற்கு உரைப்பத்
தாரார் மார்பன் தாங்கா உவகையன்

உதயணன் செயல்

வருகுவெ நல்லியாழ் வத்தவன் அமுதம்
தருகுவென் றனித்துணை தந்தோய் நீயிவண்
வேண்டுவது உரையென்று ஆண்டவன் வேண்டும் 120
அருங்கல வெறுக்கையோடு பெரும்பதி நல்கி
அந்நகர் இருக்கப் பெறாஅய் நீயெனத்
தன்ன ரகத்தே தக்கவை நல்கி

உலவா விருப்பொடு புலர்தலை காறும்
 உள்ளியும் உருகியும் புல்லியும் புணர்ந்தும்
 பள்ளிகொண்டு அதனால் பாவையை நினைந்தேன். 126

அருஞ்சொற்பொருள்

பைதல் - துன்பம்; சேயது - சேய்மை; நன்கணம் - நன்கு;
 வெங்கண் - இரக்கமற்ற கண்; குறும்பர் - குறுநில மன்னர்; கூஇய் - கூவி, அழைத்து; கடுநடை - விரைவான நடை; நன்னர் - நன்றி;
 மறவி - மறதி; ஊர்தகம் - கோசம்பி நகரம்; சாலையும் தளியும் - உணவுச்சாலையும், தண்ணீர்ப் பந்தலும்; ஏண்தொழில் - நிலைபெற்ற தொழில்; உஞ்சேனை - உஞ்சை நகரம்; மாணி - பிரமசாரி; தலம் - உலகம்; தானவர் - வித்தியாதரர்; வாக்கு - திருத்தம்; பண் - நிறை நரம்புடையது; திறன் - குறை நரம்புடையது; கரணம் - யாழ்க்கரணம்; நாரத கீதம் - ஓர் இசை நூல்; சதுவகை - நால்வகை; ஆக்கம் - மங்கலம்; இறைவன் - கணவன்; இல்லோள் - மனைவி; தீந்தொடை - தேனடை; தேனினம் - வண்டினம்; செற்றி - நெருங்கி; படிவவிரதம் - பிரமசரிய விரதம்; யாழ் - கோடபதி என்னும் யாழ்; பிடி - பத்திராபதி; அந்தரம் - வானம்; கடுங்கதம் - கடிய சினம்; சுருங்கு - சுருங்கி; அழுங்கல் - கேடு; ஆவணம் - அங்காடி; கோயில் - அண்மனை; பையென - மெல்ல; செவ்வழி - ஒரு வகைப் பண்; வனப்பு - அழகு; முறுக - விரைய; தார் - மால.

இலக்கணக் குறிப்பு

நன்னாடு, பேரியாழ், நன்னூல், தீந்தொடை, நல்யாழ், அருங்கலம் - பண்புத்தொகை; அறிய, எய்தி, - வினையெச்சம்; கூஉய், கொளீஇ, அறாஅ, தூஉய், கெழீஇ, பெறாஅய் - உயிரளபெடை; முன்றில் - போலி; பண்ணும் திறனும், கையும் காலும், உள்ளியும் உருகியும் - எண்ணும்மை; நோக்கினன், நடுங்குவனன் - ஆண்பால் ஒருமை வினைமுற்று; பார்த்தல் - தொழிற்பெயர்; கடிமிகு கானம் - உரிச்சொல் தொடர்; வழக்கா, போகா, செய்யா, உலவா - ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; இன்ப இருக்கை - உருவகம்; ஓர்த்த - பெயரெச்சம்; பண்ணொலி - வேற்றுமைத்தொகை; கேண்மதி - வியங்கோள் வினைமுற்று; குறுகி, உரைப்ப - வினையெச்சம்.

கம்பராமாயணம்

கவிச் சக்கரவர்த்தி, கல்வியில் பெரியார் கம்பர், கம்பன் வீட்டுக் கட்டுதறியும் கவி பாடும் என்றெல்லாம் பல்லாற்றானும் போற்றப்படும் சிறப்பு மிக்க கம்பரால் இயற்றப்பட்ட கம்பராமாயணம் தமிழில் உள்ள ஓர் ஒப்பற்ற காப்பியமாகும். வால்மீகியின் இராமாயணத்தை அடியொற்றி இக்காப்பியத்தை எழுதியிருந்தாலும் கம்பராமாயணம் வட மொழி இராமாயணத்தை விடப் பல வகையில் சிறப்புடையது. கதைக் கோப்புடைய கம்பராமாயணம் பாத்திரப் படைப்பிலும், நாடக அமைப்பிலும், உரையாடல் திறனிலும் தனித்தன்மையோடு விளங்குகிறது. ஆகவே இந்நூலைக் 'கம்ப நாடகம்' எனவும் அழைப்பர். 'இராமாவதாரம்' எனக் கம்பர் தமது நூலுக்குப் பெயர் வைத்தாலும், கம்பருக்குப் பெருமை சேர்க்க வேண்டி அவரது பெயரையும் இணைத்து கம்பராமாயணம் என்றே வழங்கி வருகின்றனர். இந்நூல் பால காண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரண்ய காண்டம், கிஷ்கிந்தா காண்டம் சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம் ஆகிய ஆறு காண்டங்களையும், 113 படலங்களையும், 10,500 விருத்தப் பாடல்களையும் கொண்டதாகும்.

நமது பாடப்பகுதியாகிய கங்கை காண் படலம் கம்பராமாயணத்தின் அயோத்தியா காண்டத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது.

கங்கை காண் படலம்

பரதன் சேனையுடன் கங்கைக் கரையை அடைதல்

பூவிரி பொலன்கழல் பொருவில் தானையான்
காவிரி நாடன்ன கழனி நாடுஓர்இ
தாவர சங்கமம் என்னும் தன்மைய
யாவையும் இரங்கிட கங்கை எய்தினான். 1

சேனையின் சிறப்பு

கான்தலை நண்ணிய காளையின் பின்படர்
தோன்றலை அவ்வழித் தொடர்ந்து சென்றன
ஆன்றவர் உணர்த்திய அக்குரோணிகள்
மூன்றுபத்து ஆயிரத்து இரட்டி முற்றுமே 2

- அப்படை கங்கையை அடைந்த ஆயிடை
துப்புடைக் கடலின் நீர்சுமந்த மேகத்தை
ஓப்புடை அண்ணலோடு உடற்றவே கொலாம்
இப்படை எடுத்தது என்றெடுத்த சீற்றத்தான். 3
- குகனெனப் பெயரிய கூற்றின் ஆற்றலான்
தொகைமுரண் சேனையைத் துகளின் நோக்குவான்
நகைமிக கண்கள் தீநாற நாசியில்
புகையுற குனிப்புறும் புருவப் போர்விலான். 4
- கட்டிய சரிகையன் கடித்த வாயினன்
வெட்டிய மொழியினன் விழிக்கும் தீயினன்
கொட்டிய துடியினன் குறிக்கும் கொம்பினன்
கிட்டியது அமரெனக் கிளரும் தோளினான். 5
- எலியெலாம் இப்படை அரவம் யானென
ஓலியுலாம் சேனையை உவந்து கூவினான்
வலியுலாம் உலகினில் வாழும் வள்ளுகிர்ப்
புலியெலாம் ஒருவழிப் புகுந்த போலவே. 6
- மருங்கடை தென்கரை வந்து தோன்றினான்
ஒருங்கடை நெடும்படை ஒல்லென் ஆர்ப்பினோடு
அருங்கடை யுகம்தனில் அசனி மாமழை
கருங்கடல் கிளர்ந்தெனக் கலந்து சூழவே. 7

குகனின் கட்டளை

- தோன்றிய புளிஞரை நோக்கி சூழ்ச்சியின்
ஊன்றிய சேனையை உம்பர் ஏற்றுதற்கு
ஏன்றெனன் என்னுயிர்த் துணைவற்கு ஈசுவான்
ஆன்ற பேரரசுநீர் அமைதிராம் என்றான். 8
- துடியெறி நெறிகளும் துறையும் கற்றுற
ஓடியெறி அம்பிகள் யாதும் ஓட்டலிர்
கடியெறி கங்கையின் கரைவந் தோர்களைப்
பிடியெறி படவெனா பெயர்த்தும் கூறுவான். 9

குகனின் வீரவுரை

அஞ்சன வண்ணன் என்னாருயிர் நாயகன் ஆளாமே
வஞ்சனையால் அரசெய்திய மன்னரும் வந்தாரே
செஞ்சரம் என்பன தீயுமிழ்கின்றன செல்லாவோ
உஞ்சிவர் போய்விடின் நாய்க்குகன் என்றெனை ஓதாரோ? 10

ஆழ நெடுந்திரை ஆறு கடந்திவர் போவாரோ
வேழ நெடும்படை கண்டு விலங்கிடும் வில்லாளோ
தோழமை என்றவர் சொல்லிய சொல்லொரு சொல்லன்றோ
ஏழைமை வேடன் இறந்திலன் என்றெனை ஏசாரோ? 11

முன்னவன் என்று நினைந்திலன் மொய்புலி அன்னான்ஓர்
பின்னவன் நின்றனன் என்றிலன் அன்னவை பேசானேல்
என்னிவன் என்னை இகழ்ந்தது இவ்வெல்லை கடந்தன்றோ
மன்னவர் நெஞ்சினில் வேடர் விடுஞ்சரம் வாயாவோ? 12

பாவமும் நின்ற பெரும்பழியும் பகைநண் போடும்
ஏவமும் என்பவை மண்ணுலகு ஆள்பவர் எண்ணாரோ
ஆவது போக என்னாருயிர்த் தோழமை தந்தான்மேல்
போவது சேனையும் ஆருயிரும் கொடுபோய் அன்றோ? 13

அருந்தவம் என்துணை யாளயிவன் புவியாள் வானோ
மருந்தெனின் என்றுஉயிர் வண்புகழ் கொண்டுபின் மாயேனோ
பொருந்திய கேண்மை உகந்தவர் தம்மொடு போகாதே
இருந்தது நன்று கழிக்குவென் என்கடன் இன்றோடே. 14

தும்பியும் மாவும் மிடைந்த பெரும்படை சூழ்வாரும்
வம்பியல் தார்இவர் வால்வலி கங்கை கடந்தன்றோ
வெம்பிய வேடர் உளீர்துறை ஓடம் விலக்கீரோ
நம்பி முன்னே இனிநம் உயிர்மாய் வதுநன்று அன்றோ? 15

ஆடு கொடிப்படை சாடி அறத்தவரே ஆள
வேடு கொடுத்தது பாரெனும் இப்புக்கழ் மேவீரோ
நாடு கொடுத்த என்நாயகனுக்கு இவர்நாம் ஆளும்
காடு கொடுக்கிலர் ஆகி எடுத்தது காணீரோ? 16

என்பன சொல்லி இரும்புஅன மேனியர் ஏனோர்முன்
வன்பணை வில்லினன் மல்லுயர் தோளினன் வாள்வீரற்கு
அன்பனும் நின்றனன் நின்றது கண்டரியே றன்ன
முன்பனில் வந்து மொழிந்தனன் மூரியதேர் வல்லான். 17

சுமந்திரன் குகனைப் பற்றிப் பரதனுக்குத் தெரிவித்தல்

கங்கை யிருகரை யுடையான் கணக்கிறந்த நாவாயான்
உங்கள் குலத்தனி நாதற்குயிர்த் துணைவன் உயர்தோளான்
வெங்கரியின் ஏறனை யான்வில் பிடித்த வேலையினான்
கொங்கலரும் நறுந்தண் தார்க்குகன் என்னும் குறியுடையான். 18

கல்காணும் திண்மையான் கரைகாணாக் காதலான்
அற்குஆணி கண்டனைய அழகமைந்த மேனியான்
மல்காணும் திருநெடும் தோள்மழை காணும்மணி நிறத்தாய்
நிற்காணும் உள்ளத்தான் நெறியெதிர் நின்றனன் என்றான். 19

குகனைக் காணப் பரதன் விரைதல்

தன்முன்னே அவன்தன்மை தந்தைதுணை முந்துரைத்த
சொல்முன்னே உவக்கின்ற தூரிசிலாத் திருமனத்தான்
மன்முன்னே தழீஇக் கொண்ட மனக்கினிய துணைவனேல்
என்முன்னே அவற்காண்பென் யானே சென்றென எழுந்தான்.20

பரதன் நிலை கண்டு குகன் வியத்தல்

என்றெழுந்த தம்பியொடும் எழுகின்ற காதலொடும்
குன்றெழுந்து சென்றதெனக் குளிர்கங்கை கரைகுறுகி
நின்றவனை நோக்கினான் திருமேனி நிலையுணார்ந்தான்
துன்றுகரு நறுங்குஞ்சி எயினர்கோன் துண்ணென்றான். 21

நம்பியுமென் நாயகனை ஓக்கின்றான் அயல்நின்றான்
தம்பியையும் ஓக்கின்றான் தவவேடம் தலைநின்றான்
துன்பமொரு முடிவில்லை திசைநோக்கித் தொழுகின்றான்
எம்பெருமான் பின்பிறந்தார் இழைப்பரோ பிழைப்பென்றான்.22

குகன் பரதனைக் காணுதல்

உண்டுஇடுக்கண் ஒன்றுடையன் உலையாத அன்புடையான்
கொண்ட தவவேடமே கொண்டிருந்தான் குறிப்பெல்லாம்

கண்டுணர்ந்து பெயர்கின்றேன் காமின்கள் நெறிஎன்னா
தண்துறைஓர் நாவாயில் ஒருதனியே தான்வந்தான். 23

ஒருவரை ஒருவர் தழுவுதல்

வந்தெதிரே தொழுதானை வணங்கினான் மலரிருந்த
அந்தணனும் தனைவணங்கும் அவனுமவன் அடிவீழ்ந்தான்
தந்தையினும் களிகூரத் தகவினான் தகவுடையோர்
சிந்தையினும் சென்னியினும் வீற்றிருக்கும் சீர்த்தியான். 24
தழுவின புளிஞர் வேந்தன் தாமரைச் செங்கணாளை
எழுவினும் உயர்ந்த தோளாய் எய்தியதென்னை என்ன
முழுதுலகு அளித்த தந்தையோர் முந்தையோர்
முறையினின்றும்
வழுவினன் அதனைநீக்க மன்னனைக் கொணர்வான்
என்றான். 25

பரதன் இலக்குவனின் நிலையறிதல்

கேட்டனன் கிராதர் வேந்தன் கிளர்ந்தெழும் உயிர்ப்பனாகி
மீட்டு மண்ணதனில் வீழ்ந்தான் விம்மினான் உவகைவீங்க
தீட்டரு மேனி மைந்தன் சேவடிக் கமலப் பூவில்
பூட்டிய கையன் பொய்யில் உள்ளத்தான் புகலலுற்றான். 26
தாயுரை கொண்டு தாதை உதவிய தரணிதன்னை
தீவினையென்ன நீத்து சிந்தனை முகத்தில் தேக்கி
போயினை என்றபோழ்து புகழினோய் தன்மை கண்டால்
ஆயிரம் இராமர் நின்கேழ்வர் ஆவரோ தெரியினம்மா! 27
என்புகழ் கின்றது ஏழை எயினனேன் இரவி என்பான்
தன்புகழ்க் கற்றை மற்றை ஒளிகளைத் தவிர்க்குமாபோல்
மன்புகழ் பெருமை நூங்கள் மரபினோர் புகழ்களெல்லாம்
உன்புகழ் ஆக்கிக் கொண்டாய் உயர்குணத்து
உரவுத்தோளாய்! 28

இராமன் தங்கிய இடத்தைப் பரதனுக்குக் காட்டுதல்

அவ்வழி அவனை நோக்கி அருள்தரு வாரி யன்ன
செவ்வழி உள்ளத்து அண்ணல் தென்திசைச் செங்கை கூப்பி

எவ்வழி உறைந்தனன் நம்முன் என்றலும் எயினர் வேந்தன்
இவ்வழி வீர யானே காட்டுவல் எழுக என்றான். 29

இராமன் உறங்கிய இடம் கண்ட பரதன் நிலை

காரெனக் கடிது சென்றான் கல்லிடைப் படுத்த புல்லின்
வார்சிலை தடக்கை வள்ளல் வைகிய பள்ளி கண்டான்
பார்மிசைப் பதைத்து வீழ்ந்தான் பருவரற் பரவை புக்கான்
வார்மணிப் புனலால் மண்ணை மண்ணுநீர் ஆட்டும்
கண்ணான். 30

பரனைக் குகன் புகழ்ந்து கூறுதல்

தூண்தர நிவந்த தோளான் பின்னரும் சொல்லு வான்அந்
நீண்டவன் துயின்ற சூழல் இதுஎனின் நிமிர்ந்த நேயம்
பூண்டவன் தொடர்ந்து பின்னே போந்தவன் பொழுது நீத்தது
யாண்டென இனிது கேட்டான் எயினர்கோன்
இதனைச் சொன்னான். 31

அல்லை ஆண்டமைந்த மேனி அழகனும் அவளும் துஞ்ச
வில்லை ஊன்றிய கையோடும் வெய்த உயிர்ப்போடும் வீரன்
கல்லை ஆண்டு உயர்ந்த தோளாய் கண்கள்
நீர்சொரிய கங்குல்
எல்லை காண்பளவும் நின்றான் இமைப்பிலன் நயனம்
என்றான். 32

என்பதைக் கேட்ட மைந்தன் இராமனுக்கு
இளையாரென்று
முன்பொத்த தோற்றத் தேமில்யான் என்றும் முடிவிலாத
துன்பத்து ஏதுவானேன் அவனது துடைக்க நின்றான்.
அன்பகத்துக்கு எல்லையுண்டோ? அழகிது
என்னடிமை என்றான். 33

கங்கையைக் கடக்கக் குகனது உதவி நாடல்

அல்லிடை அண்ணல்தானும் அன்றுஅரும்
பொடியின் வைகி
தெவ்விடை தரநின் றார்க்கும் செறிகழல் புளிஞர் கோமான்

இவ்விடை கங்கை ஆற்றின் ஏற்றினையாயின் எம்மை
வெவ்விடர்க் கடல் நின்றேற்றி வேந்தன்பால் விடுத்தது
என்றான். 34

நன்றெனப் புளிஞர் வேந்தன் நண்ணினன் தமரை நாவாய்
சென்றுஇனித் தருதிர் என்ன வந்தன சிவன்சேர் வெள்ளிக்
குன்றெனக் குனிக்கும் அம்பொன் குவடென குபேரர் மாணம்
ஒன்றென நாணிப் பல்வேறு உருவு கொண்டனைய ஆன, 35
நங்கையர் நடையின் அன்னம் நாணுறு செவலின் நாவாய்
கங்கையும் இடமி லாமை மிடைந்தன கலந்த எங்கும்
அங்கொடு இங்குஇழித்தி ஏற்றும் அமைதியின் அமரர்
வையத்து
இங்கொடு அங்குஇழித்தி ஏற்றும் இருவினை என்னல்
ஆன. 36

பரதனின் படைகள் கங்கையைக் கடத்தல்

வந்தன வரம்பில் நாவாய் வரிசிலைக் குரிசில் மைந்த
சிந்தனை யாவது என்று சிருங்கி பேரியர்கோன் செப்ப
சுந்தர வரிவி லானும் சுமந்திரன் தன்னை நோக்கி
எந்தையித் தானை தன்னை ஏற்றுதி விரைவின் என்றான். 37

குரிசிலது ஏவலாலக் குரகதத் தேர்வ லானும்
வரிசையின் வழாமை நோக்கி மரபுளி வகையின் ஏற்ற
கரிபரி இரதம் காலாள் கணக்கு அறுகரை இல்வேலை
எரிமணி திரையின் வீசம் கங்கையாறு ஏறிற்று அன்றே 38

துளிபடத் துழாவு திண்கோல் துடுப்பு இருகாலின் தோன்ற
நளிப்புனல் கங்கை ஆற்றில் நண்டெனச் செல்லும் நாவாய்
களியுடை மஞ்ஞை அன்ன கனங்குழை கயற்கண் மாதர்
ஒளிர்டிக் கமலம் தீண்ட உயிர் படைத்தனவே ஒத்த. 39

கழித்து நீர்வரு துறையாற்றை சூழ்படை
கழித்து நீங்கியதெனக் கள்ள ஆசையை
அழித்து வேறவனி பண்டாண்ட வேந்தரை
இழித்து மேலேறினான் தானும் ஏறினான். 40

பரதன் குகனுக்குக் கோசலையை அறிமுகம் செய்தல்

சுற்றத்தார் தேவரோடும் தொழ நின்ற
கோசலையைத் தொழுது நோக்கி
கொற்றத்தார்க் குரிசில் இவரார் என்று
குகன்வினவ கோக்கள் வைகும்
முற்றத்தான் முதல்தேவி மூன்று
உலகும் ஈன்றானை முன்னீன்றானை
பெற்றத்தால் பெறும்செல் வம்யான்
பிறத்தலால் துறந்த பெரியாள் என்றான். 41

என்றலுமே அடிமிசை நெடிதுவீழ்ந்து
அழுவானை இவன்யார் என்று
கன்றுபிரி காராவின் துயருடைய
கொடிவினவ கழல்கால் மைந்தன்
இந்துணைவன் இராகவனுக்கு இலக்குவற்கும்
இளையவற்கும் எனக்கும் மூத்தான்
குன்றனைய திருநெடுந் தோள்
குகன்என்பான் இந்நின்ற குரிசில் என்றான். 42

நைவீர்அலீர் மைந்தீர்இனித் துயரால்
நாடிறந்து காடு நோக்கி
மெய்வீரர் பெயர்ந்ததுவும் நலமாயிற்று
ஆமன்றே விலங்கல் திண்தோள்
கைவீரக் களிறனைய காளையிவன்
தன்னோடும் கலந்து நீவிர்
ஐவீரும் ஒருவீராய் அகலிடத்தை நெடுங்
காலம் அளித்திர் என்றாள். 43

சுமித்திரையைக் குகனுக்கு அறிமுகம் செய்தல்

அறம்தானே என்கின்ற அயல்நின் றாள்தனை
நோக்கி ஐய அன்பின்
நிறைந்தானை உரையென்ன நெறி திறம்பாத்
தன்மெய்யை நிற்பது ஆக்கி

இறந்தான் தன்இளந் தேவி யாவார்க்கும்
 தொழு குலமாம் இராமன் பின்பு
 பிறந்தானும் உளனென்னைப் பிரியா தான்தனைப்
 பயந்த பெரியாள் என்றான். 44

கைகேயி பற்றிப் பரதன் கூறுதல்

கடுமயா னத்திடை தன்துணை ஏக
 தோன்றல் துயர்க்கடலின் ஏக
 கடுமை ஆர்கான கத்துக் கருணை ஆர்கலி
 ஏக கழல்கால் மாயன்
 நெடுமையால் அன்றளந்த உலகெல்லாம்
 தன்மனத்தே நினைந்து செய்யும்
 கொடுமையால் அளந்தாளை ஆரிவர்
 என்றுரையென்ன குரிசில் கூறும். 45

படரெலாம் படைத்தாளை பழிவளர்க்கும்
 செவிலியை தன்பாழ்த்த பாவிக்க
 குடரிலே நெடுங்காலம் கிடந்தேற்கும்
 உயிர்ப்பாரம் குறைந்து தேய
 உடலெலாம் உயிரிலா எனத்தோன்றும்
 உலகத்தே ஒருத்தி அன்றே
 இடரிலா முகத்தாளை அறிந்திலையேல்
 இந்நின்றாள் என்னை ஈன்றாள். 46

என்னக் கேட்டு அவ்விரக்கம் இலாளையும்
 தன்நல் கையின் வணங்கினான் தாயென
 அன்னப் பேடை சிறையிலது ஆய்க்கரை
 துன்னிற்று என்னவும் வந்தது தோணியே. 47

பரதன் நடந்து செல்லுதல்

இழிந்த தாயர் சிவிகையின் ஏற,தான்
 பொழிந்த கண்ணின் புதுப்புனல் போயினான்
 ஒழிந்திலன் குகனும் உடன் ஏகினான்.
 கழிந்தனன் பலகா வதம்கா லினனே 48

பரத்துவாச முனிவன் எதிர் கொள்ளுதல்

பரத்தின் நீங்கும் பரத்துவன் என்னும்பேர்
வரத்தின் மிக்குயர் மாதவன் வைகுஇடம்
அருத்திகூர் அணுகினான் ஆண்டுஅவன்
விருத்தி வேதியரோடு எதிர்மே வினான்.

49

அருஞ்சொற்பொருள்

பொலன்கழல் - காலில் அணியும் பொன்னால்
செய்யப்பட்ட அணிகலன்; அக்குரோணி - 21870 தேர்களையும்,
21870 யானைகளையும், 65610 குதிரைகளையும், 109350
படைவீரர்களையும் உள்ளடக்கியது. துப்பு - வலிமை; உடற்றுதல்
- போர் செய்தல்; கூற்றுவன் - யமன்; துகள் - தூசு; நாசி - மூக்கு;
அமர் - போர்; உகிர் - நகர்; துடி - பறை; அரவம் - பாம்பு; புளிஞர்
- வேடர்; அம்பி, நாவாய் - தோணி; வேழம், கரி - யானை;
கேண்மை - நட்பு; வெம்பிய - சினந்த; துரிசிலா - குற்றமில்லாத;
இடுக்கண் - துன்பம்; அடி - பாதம்; கேழ்வர் - துணைவர்; பரவை
- கடல்; நயனம் - கண்; கமலம் - தாமரை; காரா - கருமை நிறப்பசு;
குரிசில் - தலைவன்; இடர் - துன்பம்; சிவிகை - பல்லக்கு.

இலக்கணக் குறிப்பு

பொலன்கழல், நீர் சுமந்த, கழல்கால் -
வேற்றுமைத்தொகை; நண்ணிய, அடி வீழ்ந்தான் - பெரரெச்சம்;
நோக்கி - வினையெச்சம்; மாமழை - உரிச்சொற்றொடர்; ஓட்டலிர்,
எழுக, ஏற்றுதி - வியங்கோள் வினைமுற்று; நெடும்படை,
பெரும்பழி, பெரும்படை, நெடுந்தோள், சேவடி, செங்கை -
பண்புத்தொகை; துருசிலா, உயிரிலா, இடரிலா - ஈறுகெட்ட
எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; பூட்டிய - பெயரெச்சம்; அழகனும்
அவளும் - எண்ணும்மை; எரிமணி திரை - வினைத்தொகை;
அனைய - வேற்றுமை உருபு; துயர்க்கடல், உயிர்ப்பாரம் -
உருவகம்; குடர் - கடைப்போலி.

பெரிய புராணம்

சேக்கிழார் பெருமானால் இயற்றப்பட்ட காப்பியம் பெரிய புராணம். இவர் தொண்டை நாட்டில் உள்ள குன்றத்தூரில் வாழ்ந்த வெள்ளியங்கிரி, அழகாம்பிகை இணையருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவருக்கு இவரது பெற்றோர் அருண்மொழித்தேவர் என்ற பெயரிட்டிருந்தனர். சேக்கிழார் என்பது இவரது குடிப்பெயராகும். பின்னர் அதுவே அவரது பெயராக இலக்கிய உலகில் நிலைத்து விட்டது.

சைவ நெறி போற்றிச் சிவத்தொண்டு செய்து வந்து சைவ அடியார்களின் வரலாற்றைக் கூறுவது ஆகும். நாயன்மார்கள் ஒழுக்க நெறியில் சிறந்து விளங்கியமையால் இவர்கள் பெரியார்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களின் வரலாற்றைக் கூறுவதால் பெரியர் புராணம் எனப் பெயர் பெற்றது. அதுவே பின்னர் சுருங்கி, இந்நூல் அளவில் பெரியதாக இருந்தமையால் 'பெரிய புராணம்' என்று அழைக்கப்பட்டது. திருத்தொண்டர்களின் வரலாற்றைத் தொகுத்துக் கூறுவதால் இந்நூலை இயற்றிய சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் புராணம் என்று பெயரிட்டு இருந்தார்.

மொத்தம் 4286 பாடல்கள் உள்ள இந்நூலை, அப்போது சோழ நாட்டை ஆண்ட அநபாயச் சோழனின் வேண்டுகோளை ஏற்று இயற்றினார். 12 ஆம் திருமுறை எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் இந்நூலை இயற்றிய சேக்கிழாரின் காலம் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

நமக்குப் பாடப் பகுதியாக இடம் பெற்றிருக்கும் பகுதி 'திருநீல கண்ட நாயனார் புராணம்' ஆகும். தில்லையில் குயவர் குலத்தில் பிறந்த இவர் 'திருநீல கண்டம் திருநீல கண்டம்' என்று சிவனின் பெயரை உச்சரித்து வந்ததால் இப்பெயர் பெற்றார். இளமை காரணமாக இவர் பரத்தையர் ஒழுக்கம் மேற்கொண்டதை அவரது துணைவியார் அறிந்தார். அதனால் தம் கணவருடன் ஊடல்கொண்டு 'என்னைத் தொடாதீர்' என்று சூளுரைத்தார். அடியவர்கட்கான திருவோடு அளித்து உதவி வந்த இவரின்

இளமையும் போயிற்று. அவர்களின் பிரிவை அறிந்த சிவபெருமான் அவர்களிடம் வந்து அவர்களை இணைத்ததோடு, இறைவனருளால் அவர்தம் இளமையைப் பெற்று நலமுடன் வாழ்ந்ததையும் விளக்குவது இப்பகுதியாகும்

திருநீல கண்ட நாயனார் புராணம்

- வேதியர் தில்லை மூதூர் வேட்கோவர் குலத்து வந்தார்
மாதொரு பாகம் நோக்கி மன்னுசிற் றம்பலத்தே
ஆதியும் முடிவும் இல்லா அற்புதத் தனிக்கூத் தாடும்
நாதனார் கழல்கள் வாழ்த்தி வழிபடும் நலத்தின் மிக்கார். 1
- பொய்கடிந்து அறத்தின் வாழ்வார் புனற்சடை முடியார்க்கு அன்பர்
மெய்யடி யார்கட் கான பணிசெயும் விருப்பில் நின்றார்
வையகம் போற்றும் செய்கை மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்
சைவமெய்த் திருவின் சார்வே பொருளெனச் சாரு நீரார். 2
- அளவிலா மரபின் வாழ்வின் மட்கலம் அமுதுக் காக்கி
வளரிளந் திங்கட் கண்ணி மன்றுளார் அடியார்க்கு என்றும்
உளமகிழ் சிறப்பின் மல்க ஓடளித்து ஒழுகு நாளில்
இளமைமீ தூர இன்பத் துறையினில் எளியர் ஆனார். 3
- அவர் தங்கண் மனைவி யாரும் அருந்ததிக் கற்பின் மிக்கார்
புவனங்கள்உய்ய ஐயர் பொங்குநஞ்சு உண்ண யாம்செய்
தவநின்று தடுத்தது என்னத் தகைந்துதான் தரித்தது என்று
சிவன்எந்தை கண்டம் தன்னைத் திருநீல கண்டம் என்பார். 4
- ஆனதம் கேள்வர் ஆங்கோர் பரத்தைபால் அணைந்து நண்ண
மானமுன் பொறாது வந்த ஊடலான் மனையின் வாழ்க்கை
ஏனைய எல்லாம் செய்தே உடனுறைவு இசையார் ஆனார்
தேனலர் கமலப் போதில் திருவினும் உருவம் மிக்கார். 5
- மூண்டவப் புலவி தீர்க்க வன்கனார் முன்பு சென்று
பூண்டயங் கிளமென் சாயற் பொற்கொடி யனையார் தம்மை
வேண்டுவ இரந்து கூறி மெய்யுற அணையும் போதில்
தீண்டுவீர் ஆயின் எம்மைத் திருநீல கண்டம்என்றார். 6

ஆதியார் நீல கண்டத்து அளவுதாம் கொண்ட ஆர்வம் போதியா ஆணைகேட்ட பெரியவர் பெயர்ந்து நீங்கி ஏதிலார் போல நோக்கி எம்மையென்று அதனால் மற்றை மாதரார் தம்மை என்றன் மனத்தினும் தீண்டேன் என்றார்.	7
கற்புறு மனைவி யாரும் கணவனார்க் கான எல்லாம் பொற்புற மெய்யு றாமல் பொருந்துவ போற்றிச் செய்ய இற்புறம் பொழியாது அங்கண் இருவரும் வேறு வைகி அற்புறு புணர்ச்சி யின்மை அயலறி யாமை வாழ்ந்தார்.	8
இளமையின் மிக்கு ளார்கள் இருவரும் அறிய நின்ற அளவில்சீர் ராணை போற்றி யாண்டுகள் பலவும் செல்ல வளமலி இளமை நீங்கி வடிவுறு மூப்பு வந்து தளர்வொடு சாய்ந்தும் அன்பு தம்பிரான் திறத்துச் சாயார்.	9
இந்நெறி யொழுகு நாளில் எரிதளிர்ந்து என்ன நீண்ட மின்னொளிர் சடையோன் தானும் தொண்டரை விளக்கம் காண நன்னெறி இதுவாம் என்று ஞாலத்தார் விரும்பி உய்யும் அந்நெறி காட்டும் ஆற்றல் அருட் சிவயோகி யாகி.	10
கீளொடு கோவணம் சாத்திக் கேடிலா வாள்விடு நீற்றொளி மலர்ந்த மேனிமேல் தோளொடு மார்பிடைத் துவளும் நூலுடன் நீளொளி வளர்திரு முண்ட நெற்றியும்	11
நெடுங்சடை கரந்திட நெறித்த பம்பையும் விடுங்கதிர் முறுவல்வெண் நிலவும் மேம்பட இடும்பலிப் பாத்திரம் ஏந்து கையராய் நடந்துவேட் கோவர்தம் மனையில் நண்ணினார்.	12
நண்ணிய தவச்சிவ யோக நாதரைக் கண்ணுற நோக்கிய காதலர் அன்பர்தாம் புண்ணியத் தொண்டராம் என்று போற்றி செய்து எண்ணிய வகையினால் எதிர்கொண் டேத்தினார்..	13
பிறைவளர் சடைமுடிப் பிரானைத் தொண்டரென்று உறையுளில் அணைந்துபேர் உவகை கூர்ந்திட	

முறைமையின் வழிபட மொழிந்த பூசைகள் நிறைபெரு விருப்போடு செய்து நின்றபின்	14
என்பிரான்! யான்செயும் பணியாது? என்றனர் வம்புலா மலர்ச்சடை வள்ளல் தொண்டனார்; உம்பர்நா யகனும்'இவ்'வோடுன் பால்வைத்து நம்பி!நீ தருகநாம் வேண்டும்போ' தென்று.	15
தன்னைஓப் பரியது; தலத்துத் தன்னுழைத் துன்னிய யாவையுந் தூய்மை செய்வது; பொன்னினும் மணியினும் போற்ற வேண்டுவது இன்னதன் மையதிது; வாங்கு நீ'யென.	16
தொல்லைவேட் கோவர்தங் குலத்துள் தோன்றிய மல்குசீர்த் தொண்டனார் வணங்கி வாங்கிக் கொண்டு ஓல்லையின் மனையிலோர் மருங்கு காப்புறும் எல்லையில் வைத்துவந் திறையை எய்தினார்.	17
வைத்தபின் மறையவ ராகி வந்தருள் நித்தனார் நீங்கிட நின்ற தொண்டரும் உய்த்துடன் போய்விடக் கொண்டு மீண்டனர் அத்தர்தம் அம்பலம் அணைய மேவினார்.	18
சாலநாள் கழிந்த பின்பு தலைவனார் தாம்முன் வைத்த கோலமார் ஓடு தன்னைக் குறியிடத் தகலப் போக்கிச் சீலமார் கொள்கை என்றும் திருந்துவேட் கோவர் தம்பால் வாலிதாம் நிலைமை காட்ட முன்போல் மனையில் வந்தார்.	19
வந்தபின் தொண்ட னாரும் எதிர்வழி பாடுசெய்து 'சிந்தைசெய் தருளிற் றெங்கள் செய்தவம்' என்றுநிற்ப 'முந்தைநாள் உன்பால் வைத்த மெய்யொளி விளங்கும் ஓடு தந்துநில்' என்றான் எல்லாம் தான்வைத்து வாங்க வல்லான்	20
என்றவர் விரைந்து கூற இருந்தவர் ஈந்த ஓடு சென்றுமுன் கொணர்வான் புக்கார் கண்டிலர் திகைத்து நோக்கி நின்றவர் தம்மைக் கேட்டார்; தேடியும் காணார்; மாயை ஒன்றுமங் கறிந்தி லார்தாம் உரைப்ப தொன்றின்றி நின்றார்.	21

மறையவ னாகி நின்ற மலைமகள் கேள்வன் தானும்
உறையுளிற் புக்கு நின்ற ஒருபெருந் தொண்டர் கேட்ப
இறையிலிங் கெய்தப் புக்காய்! தாழ்த்ததென் என்ன வந்து
கறைமறை மிடற்றி னானைக் கைதொழுதுரைக்க லுற்றார். 22

இழையணி முந்நூல் மார்பின் எந்தை!நீர் தந்து போன
விழைதரும் ஓடு வைத்த வேறிடம் தேடிக் காணேன்;
பழையமற் றதனில் நல்ல பாத்திரந் தருவன் கொண்டிப்
பிழையினைப் பொறுக்க வேணும் பெரும,என் றிறைஞ்சி நின்றார். 23

சென்னியால் வணங்கி நின்ற தொண்டரைச் செயிர்த்து நோக்கி
'என்னிது மொழிந்த வாநீ? யான்வைத்த மண்ணோ டன்றிப்
பொன்னினால் அமைத்துத் தந்தாய் ஆயினும் கொள்ளேன்; போற்ற
முன்னை நான்வைத்த ஓடே கொண்டுவா' என்றான் முன்னோன். 24

கேடிலாப் பெரியோய்! என்பால் வைத்தது கெடுத லாலே
நாடியும் காணேன்; வேறு நல்லதோர் ஓடு சால
நீடுசெல் வதுதான் ஒன்று தருகின்றேன் எனவும், கொள்ளாது
ஊடிநின் றுரைத்த தென்றன் உணர்வெலாம் ஒழித்த தென்ன. 25

'ஆவதென்? உன்பால் வைத்த அடைக்கலப் பொருளை வெளவிப்
பாவகம் பலவும் செய்து பழிக்குநீ ஒன்றும் நாணாய்!
யாவரும் காண உன்னை வளைத்துநான் கொண்டேன் அன்றிப்
போவதும் செய்யேன்' என்றான் பண்ணியபொருளாய் நின்றான். 26

வளத்தினால் மிக்க ஓடு வெளவினேன் அல்லேன்; ஒல்லை
உளத்தினும் களவி லாமைக் கென்செய்கேன்? உறையும் என்னக்
களத்துநஞ் சொளித்து நின்றான், 'காதல்உன் மகனைப் பற்றிக்
குளத்தினில் மூழ்கிப்போ' என்றருளினான் கொடுமை இல்லான்.27

ஐயா,நீர் அருளிச் செய்த வண்ணம்யான் செய்வ தற்குப்
பொய்யில்சீர் புதல்வன் இல்லை, என்செய்கேன்? புகலும்என்ன
மையறு சிறப்பின் மிக்க மனையவள் தன்னைப் பற்றி
மொய்யவர் வாவிபுக்கு மூழ்குவாய்' எனமொ ழிந்தார். 28

கங்கைநதி கரந்தசடை கரந்தருளி எதிர்நின்ற
வெங்கண்விடை யவர்அருள வேட்கோவர் உரைசெய்வார்;

- 'எங்களில் ஓர்சபதத்தால் உடன்மூழ்க இசைவில்லை,
பொங்குபுனல் யான்மூழ்கித் தருகின்றேன், போதும்' என 29
- தந்ததுமுன் தாராதே கொள்ளாமைக் குன்மனைவி
அந்தளிர்செங் கைப்பற்றி அலைபுனலில் மூழ்காதே
சிந்தைவலித் திருக்கின்றாய்! தில்லைவாழ் அந்தணர்கள்
வந்திருந்த பேரவையில் மன்னுவன்யான்' எனச் சென்றார். 30
- நல்லொழுக்கம் தலைநின்றார் நான்மறையின் துறைபோனார்
தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் வந்திருந்த திருந்தவையில்
எல்லையிலான் முன்செல்ல இருந்தொண்டர் அவர்தாமும்
மல்குபெருங் காதலினால் வழக்குமே லிட்டணைந்தார். 31
- அந்தணனாம் எந்தைபிரான் அருமறையோர் முன்பகர்வான்
'இந்தவேட் கோவன்பால் யான்வைத்த பாத்திரத்தைத்
தந்தொழியான்; கொடுத்தானேல் தன்மனைவி கைப்பற்றி
வந்துமூழ் கியுந்தாரான்; வலிசெய் கின்றான்' என்றார். 32
- நறைகமமும் சடைமுடியும் நாற்றோளும் முக்கண்ணும்
கறைமருவும் திருமிடறும் கரந்தருளி எழுந்தருளும்
மறையவன்இத் திறம்மொழிய மாமறையோர் உரைசெய்வார்
'நிறையுடைய வேட்கோவர்! நீர்மொழியும் புகுந்த'தென. 33
- 'நீனிதியாம் இதுவென்று நின்றஇவர் தரும்ஓடு
பேணிநான் வைத்தஇடம் பெயர்ந்துகரந் ததுகானேன்;
பூணனிநூல் மணிமார்பீர்! புகுந்தபரி சிதுஎன்று
சேணிடையும் தீங்கடையாத் திருத்தொண்டர் உரைசெய்தார். 34
- திருவுடை அந்த ணாளர் செப்புவார் 'திகழ்ந்த நீற்றின்
உருவுடை இவர்தாம் வைத்த ஓட்டினைக் கெடுத்தீ ரானால்
தருமிவர் 'குளத்தின் மூழ்கித் தருக'வென்று உரைத்தா ராகின்
'மருவிய மனைவி யோடும் மூழ்குதல் வழக்கே' என்றார். 35
- அருந்தவத் தொண்டர் தாமும் அந்தணர் மொழியக் கேட்டுத்
திருந்திய மனைவி யாரைத் தீண்டாமை செப்ப மாட்டார்
பொருந்திய வகையான் மூழ்கித் தருகின் றேன்போதும் என்று
பெருந்தவ முனிவ ரோடும் பெயர்ந்துதம் மனையைச் சார்ந்தார்.36

மனைவியார் தம்மைக் கொண்டு மறைச்சிவ யோகி யார்முன்
 சினவிடைப் பாகர் மேவும் திருப்புலீச் சுரத்து முன்னர்
 நனைமலர்ச் சோலை வாவி நண்ணித்தம் உண்மை காப்பார்
 புனைமணி வேணுத் தண்டின் இருதலை பிடித்துப் புக்கார் 37

தண்டிரு தலையும் பற்றிப் புகுமவர் தம்மை நோக்கி
 வெண்திரு நீற்று முண்ட வேதியர் மாதைத் தீண்டிக்
 கொண்டுடன் மூழ்கீர் என்னக் கூடாமை பாரோர் கேட்கப்
 பண்டுதம் செய்கை சொல்லி மூழ்கினார் பழுது இலாதார். 38

வாவியின் மூழ்கி ஏறும் கணவரும் மனைவி யாரும்
 மேவிய மூப்பு நீங்கி விருப்புறும் இளமை பெற்றுத்
 தேவரும் முனிவர் தாமும் சிறப்பொடு பொழியும் தெய்வப்
 பூவின்மா மழையின் மீள மூழ்குவார் போன்று தோன்ற. 39

அந்நிலை யவரைக் காணும் அதிசயம் கண்டார் எல்லாம்
 முன்னிலை நின்ற வேத முதல்வரைக் கண்டார் இல்லை
 இந்நிலை இருந்த வண்ணம் என்னென மருண்டு நின்றார்.
 துன்னிய விசும்பி னூடு துணையுடன் விடைமேற் கண்டார். 40

கண்டனர் கைகள் ஆரத் தொழுதனர் கலந்த காதல்
 அண்டரும் ஏத்தி னார்கள் அன்பர்தம் பெருமை நோக்கி
 விண்டாரும் பொலிவுகாட்டி விடையின்மேல் வருவார் தம்மைத்
 தொண்டரும் மனைவி யாரும் தொழுதுடன் போற்றி நின்றார். 41

மன்றுளே திருக்கூத் தாடி அடியவர் மனைகள் தோறும்
 சென்றவர் நிலைமை காட்டும் தேவர்கள் தேவர் தாமும்
 வென்றஐம் புலனான் மிக்கீர் விருப்புடன் இருக்க நம்பால்
 என்றுமில் இளமை நீங்காது என்றெழுந்து அருளினாரே. 42

அருஞ்சொற்பொருள்

கோவர் குமம் - குயவர் குலம்; கடிந்து - நீக்கி; வையகம்,
 புவனம், ஞாலம் - உலகம்; இளம்திங்கள் - பிறைச் சந்திரன்; எந்தை
 - எம் தந்தை; கேள்வர் - கணவர்; கமலம் - தாமரை; புலவி - ஊடல்;
 ஏதிலார் - அயலார்; தீண்டேன் - தொட மாட்டேன்; மின்னொளிர்
 சடையோன் - பொன்போல் ஒளிவிடும் சடா முடியுடைய

சிவபெருமான்; நண்ணினார் - அடைந்தார்; உம்பர் நாயகன் - தேவர்களுக்குத் தலைவன்; ஒல்லை - விரைந்து; சால நாள் - பல நாள்; கோலமார் ஓடு - திருவோடு; சீலமார் கொள்கை - நல்லொழுக்கம்; உமையவர் கேள்வன் - உமையை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட சிவபெருமான்; கறைமறை மிடறு - விசமுண்ட கரிய நிறத்தை மறைத்த கழுத்து; சென்னி - தலை; செயிர் - கோபம்; கேடிலா - குற்றமில்லாத; ஊடி - கோபித்து; வெளவி - திருடி; பாவகம் - பாசாங்கு; மையறு - குற்றமற்ற; வாவி - குளம்; விடையவர் - காளையை வாகனமாக உடைய சிவபெருமான்; பேணி - பாதுகாத்து; கரந்தது - மறைந்தது; மூப்பு - முதுமை; மருண்டு - பயந்து; ஏத்தினார் - வாழ்த்தினார்.

இலக்கணக் குறிப்பு

இல்லா, அளவிலா, கேடிலா, வம்பிலா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; புனற்சடை, சடைமுடிப் பிரான், நஞ்சொளித்து - வேற்றுமைத் தொகை; எந்தை - எம் தந்தை என்பதன் மரூஉ; தீர்க்க, நீங்கி, நோக்கி, செய்ய, செல்ல, வணங்கி, நோக்கி - வினையெச்சம்; பொற்கொடி - உவமைத்தொகை; இளமை - தொழிற்பெயர்; நெடுஞ்சடை, வெண்ணிலவு, செங்கை - பண்புத்தொகை; தருக, - வியங்கோள் வினைமுற்று; சால - உரிச்சொல்; செய்தவம், அலைபுனல் - வினைத்தொகை; ஈந்த, மேவிய - பெயரெச்சம்; உணர்வெலாம், இலான், பழிதிலாதார் - இடைக்குறை; மூழ்கிப்போ - ஏவல் வினைமுற்று.

இலக்கணம்

ஒரு மொழியைச் சரியாகப் பேசவும், எழுதவும், படிக்கவும் உதவுவது இலக்கணம். மேலும் இலக்கியங்களைச் செம்மையாகச் செய்யவும், மரபு மீறாமல் எழுதவும், மொழி திரிபு அடையாமல் காக்கவும், மொழியைச் சிறப்பாகக் கற்கவும் துணை செய்யும் விதிகளைக் கூறுவதும் இலக்கணமாகும்.

தொல்காப்பியம், நன்னூல், நம்பியகப்பொருள், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, யாப்பருங்கலக்காரிகை, தண்டியலங்காரம் ஆகிய இலக்கண நூற்கள் நாள்தோறும் பயன்படும் நிலையில் உள்ள பழமையான இலக்கண நூற்களாகும். தமிழ் இலக்கணம், 1.எழுத்து, 2.சொல், 3.பொருள், 4.யாப்பு, 5.அணி என ஐவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை பற்றிய செய்திகளை மேற்கண்ட இலக்கண நூற்கள் விரிவாகவும், தெளிவாகவும் கூறுகின்றன.

1. எழுத்து - நாம் பேசுவதை வரி வடிவில் எழுதப்படுவது எழுத்துகள் எனப்படும். இது முதல் எழுத்து, சார்பெழுத்துகள் என இருவகைப்படும்.

முதல் எழுத்துக்கள் - பிரெழுத்துகள் தோன்ற அடிப்படையாக இருக்கும் எழுத்துகள் முதல் எழுத்துகள் எனப்படும். அவை, உயிரெழுத்து, மெய்யெழுத்து என்பனவாகும்.

உயிர் எழுத்துக்கள்

வேற்று ஒலிகளின் துணையின்றி, தானே இயங்குவது உயிர் எழுத்துகள் ஆகும். நமது உடலில் உள்ள உயிர் தானே இயங்கி உடலை இயக்குவது போல, மெய் ஒலிகளோடு சேர்ந்து அவற்றை இயக்குவதாலும் உயிர் எழுத்து எனப்பட்டது.

அவை அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ ஆகிய 12 எழுத்துகள் ஆகும்.

உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும் குறில், நெடில் எனப் பாகுபாடு செய்யப்பட்டு உள்ளன. ஒரு மாத்திரை அளவு ஒலிக்கக் கூடியவை குறில் எனப்படும். அவை அ, இ, உ, எ, ஓ ஆகிய ஐந்தும் ஆகும். இரண்டு மாத்திரை அளவு நீண்டு ஒலிக்கும் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ ஆகிய எழுத்துக்கள் ஏழும் நெடில் எனப்படும்.

மெய் எழுத்துக்கள்

தானே தனித்து இயங்காது, பிற உயிர் ஒலிகளின் துணை கொண்டே இயங்கும் எழுத்துகள் மெய்யெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

அவை **க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன்** ஆகிய 18 எழுத்துக்கள் ஆகும்.

இவை ஒலிக்கும் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என மூன்றாகப் பகுப்பர்

வல்லினம் : க், ச், ட், த், ப், ற் - ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் வலிமையாக ஒலிக்கப்படுகின்ற காரணத்தால் இவை வல்லினம் எனப்படும்.

மெல்லினம் : ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் - ஆகிய எழுத்துக்களும் மென்மையாக ஒலிக்கப்படுகின்ற காரணத்தால் இவை மெல்லினம் எனப்படும்.

இடையினம் : ய், ர், ல், வ், ழ், ள் - ஆகிய எழுத்துக்கள் வன்மையும், மென்மையும் இல்லாமல் இடைப்பட்ட ஓசையுடன் ஒலிக்கப்படுகின்ற காரணத்தால் இவை இடையினம் எனப்படும்.

தமிழ் எழுத்துகள் -	உயிர் எழுத்து	12;
	மெய்யெழுத்து	18;
	உயிர்மெய் எழுத்து	216;
	ஆய்தம்	1
ஆக மொத்தம்		247

சார்பெழுத்து

முதல் எழுத்துக்களான உயிர் எழுத்துக்களையும், மெய்யெழுத்துக்களையும் சார்ந்து பிறப்பவை சார்பெழுத்துக்கள் எனப்படும், அவை, உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஐகாரக் குறுக்கம், ஔகாரக் குறுக்கம், மகரக் குறுக்கம், ஆய்தக் குறுக்கம் எனப் பத்து வகைப்படும்.

உயிர்மெய் எழுத்து

உயிர் எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும், மெய்யெழுத்துக்கள் 18 - டும் சேர்ந்து பிறக்கும் எழுத்துகள் உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் ஆகும். இவை தான் சேர்ந்த உயிரெழுத்தின் மாத்திரை அளவைப் பெற்று விளங்கும்.

(எ- டு) க் + அ = க (ஒரு மாத்திரை)

க் + ஆ = கா (இரண்டு மாத்திரை)

ஆய்தம்

மூன்று புள்ளிகளைக் கொண்ட ஒரு வரி வடிவ எழுத்தை ஆய்த எழுத்து என்பர். இதனைத் தனி நிலை என்றும், புள்ளியெழுத்து என்றும் அழைப்பர்.

(எ- டு) அஃது, எஃகு

அளபெடை

செய்யுளில் எழுத்துக்கள் சில இடங்களில் சொல்லின் முதலிலும், இடையிலும், இறுதியிலும் தம் அளவில் இருந்து நீண்டு ஒலிக்கும். அவ்வாறு நீண்டு ஒலிக்கும் எழுத்திற்கு அளபெடை என்று பெயர். இது உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என இரண்டு வகைப்படும்.

உயிரளபெடை

செய்யுளின் ஓசை குறையும் போது, சொல்லின் முதலிலும், இடையிலும், இறுதியிலும் நின்ற உயிர் நெட்டெழுத்துக்கள் ஏழும், அவ்வோசையை நிறைக்கத் தமது இரண்டு மாத்திரை அளவிலிருந்து நீண்டு ஒலிக்கும். இதற்கு உயிரளபெடை எனப் பெயர்.

(எ-டு) தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்

உயிரளபெடை 1.செய்யுளிசை அளபெடை, 2. இன்னிசை அளபெடை, 3. சொல்லிசை அளபெடை என மூன்று வகைப்படும்.

செய்யுளிசை அளபெடை (அ) இசைநிறை அளபெடை

செய்யுளின் இலக்கணம் கெடுவதாக இருந்தால், அதனைச் சரி செய்ய உயிரெழுத்து அளபெழுந்து வரின் அதைச் செய்யுளிசை அளபெடை (அ) இசைநிறை அளபெடை என்பர்.

(எ-டு) தெய்வம் தொழாஅள்

ஆஅதும் என்னுமவர்

நல்ல படாஅ

வெண்பாவின் ஈற்றுச்சீரை விடுத்து இடையில் ஓரசைச் சீர் வருதல் கூடாது. வரின். அதனைப் போக்க அளபெடையைப் பயன்படுத்துவர். இதனைச் செய்யுளிசை அளபெடை (அ) இசைநிறை அளபெடை என்பர்

(எ-டு) மகாஅ ரன்ன மந்தி

நகாஅ ரன்ன நளிநீர்.

இன்னிசை அளபெடை

செய்யுளின் ஓசை குறையாத போதும், செவிக்கு இனிய ஓசை தரும் பொருட்டு, ஒரு குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக நீண்டு ஒலிக்குமானால் அது இன்னிசை அளபெடை எனப்படும்.

(எ-டு) கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்கு

துன்புறூஉம் துவ்வாமை

இவ்வடிகளில் இலக்கணம் சிதையாத போதும், செவிக்கு இனிய ஓசை தரும் பொருட்டு அளபெழுந்துள்ளமையால் இவை இன்னிசை அளபெடை எனப்படும்

சொல்லிசை அளபெடை

செய்யுளில் வரும் சொல்லின் பொருளை மாற்ற அமைக்கும் அளபெடைக்குச் சொல்லிசை அளபெடை என்பர்.

(எ-டு) உரனசைஇ உள்ள்துணையாகச் சென்றார்

இக்குறட்பாவில் உரனசைஇ, வரனசைஇ என்று உயிரெழுத்துகள் அளபெழுந்து வந்துள்ளன. நசை என்ற பெயர்ச்சொல் விரும்பி என்ற வினையெச்சப் பொருளைத் தந்துள்ளமையால், இது சொல்லிசை அளபெடை எனப்படும்.

ஒற்றளபெடை.

செய்யுளில் ஓசை குறையும் இடத்தில் அதை நிறைவு செய்யச் சொல்லின் நடுவிலும், இறுதியிலும் வரும் ங், ஞ் ண், ந், ம், ன், வ், ய், ல், ழ் ஆகிய ஒற்றெழுத்துகள் பத்தும், ஆய்த எழுத்து ஒன்றும் சேர்ந்து 11 எழுத்துகளும் தமக்குரிய ஓசை அளவிலிருந்து நீண்டு ஒலிக்கும். இது ஒற்றளபெடை எனப்படும். அதற்கு அடையாளமாக அவ்வொற்று எழுத்துகளையே மீண்டும் எழுதுவர்.

(எ-டு) மடங்ங் கலந்த மனனே

எஃஃகிலங்கிய

என்பவைகளில் (ங்)மெய்யெழுத்தும், (ஃ)ஆய்த எழுத்தும் செய்யுளின் தன்மையை நிறைவு செய்ய அளபெழுந்து வந்துள்ளமையால் இவற்றை ஒற்றளபெடை என்பர்.

குற்றியலிகரம்

நிலைமொழியின் இறுதியில் குற்றியலுகரம் அமைந்து, வருமொழியின் முதலில் யகரம் வந்தால், நிலைமொழியின் இறுதியில் நிற்கும் உகரம் இகரமாகத் திரியும் இப்போது அங்குள்ள இகரம் தனக்குரிய மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். அதற்குக் குற்றியலிகரம் என்று பெயர்.

(எ-டு) நாடு	+யாது	- நாடியாது
பத்து	+யாது	- பத்தியாது
குரங்கு	+யாது	- குரங்கியாது
தராசு	+யாது	- தராசியாது
சால்பு	+யாது	- சால்பியாது

மியா என்னும் அசைச்சொல்லின் முதல் எழுத்தாகிய மகரத்தின் மேல் ஏறி வந்த உகரமும், தன் மாத்திரை அளவில் குறைந்து குற்றியலிகரமாகும்.

(எ-டு) கேள்	+ மியா	- கேண்மியா
செல்	+ மியா	- சென்மியா

குற்றியலுகரம்

தனிக்குறிலை அடுத்து வராது, தனி நெடிலை அடுத்தும், இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் கொண்ட சொல்லின் ஈற்றிலும், க், ச், ட், த், ப், ற் ஆகிய வல்லெழுத்துகளின் மேல் ஏறி வரும் உகரம் தன் மாத்திரை அளவில் குறைந்து குற்றியலுகரமாகும். குற்றியலுகரச் சொல்லிற்கு ஈற்று அயல் எழுத்தை நோக்க, குற்றியலுகரம் ஆறு வகைப்படும். அவையாவன -

1. வன்தொடர்க்குற்றியலுகரம்
2. மென்தொடர்க்குற்றியலுகரம்
3. இடைத்தொடர்க்குற்றியலுகரம்
4. நெடில் தொடர்க்குற்றியலுகரம்
5. உயிர்த்தொடர்க்குற்றியலுகரம்
6. ஆய்தத்தொடர்க்குற்றியலுகரம்

1. வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

சொல்லின் இறுதியில் குற்றியலுகர எழுத்து வந்து, அதற்கு முந்தைய எழுத்து வல்லின எழுத்தாக (க,ச,ட,த,ப,ற) இருந்தால் அதற்கு வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம் என்று பெயர்.

(எ-டு) பாக்கு, பட்டு, கச்சு

2. மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

சொல்லின் இறுதியில் குற்றியலுகர எழுத்து வந்து, அதற்கு முந்தைய எழுத்து மெல்லின எழுத்தாக (ஞ,ங,ண,ந,ம,ன) இருந்தால் அதற்கு மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம் என்று பெயர்.

(எ-டு) சான்று, சந்து

3. இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

சொல்லின் இறுதியில் குற்றியலுகர எழுத்து வந்து, அதற்கு முந்தைய எழுத்து இடையின எழுத்தாக (ய,ர,ழ,வ,ள,ல) இருந்தால் அதற்கு இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் என்று பெயர்.

(எ-டு) மல்கு, சார்பு

4. நெடில் தொடர்க் குற்றியலுகரம்

சொல்லின் இறுதியில் குற்றியலுகர எழுத்து வந்து, அதற்கு முந்தைய எழுத்து நெடில் எழுத்தாக (ஞ,ங,ண,ந,ம,ன) இருந்தால் அதற்கு நெடில்தொடர்க் குற்றியலுகரம் என்று பெயர்.

(எ-டு) தராசு, பலாசு

5. உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

சொல்லின் இறுதியில் குற்றியலுகர எழுத்து வந்து, அதற்கு முந்தைய எழுத்து உயிரெழுத்தாக, அதாவது உயிர்மெய் எழுத்தாக (அது குறிலாக) இருக்கும். அதைப் பிரித்தால் முதலில் நிற்பது மெய்யாகவும், அடுத்து வருவது உயிராகவும் இருக்கும் (க்+அ) அவ்வுயிரெழுத்து தன் மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். அதற்கு உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம் என்று பெயர்.

(எ-டு) வரகு, அழகு

6. ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

சொல்லின் இறுதியில் குற்றியலுகர எழுத்து வந்து, அதற்கு முந்தைய எழுத்து ஆய்த எழுத்தாக (ஃ) இருந்தால் அதற்கு ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் என்று பெயர்.

(எ-டு) எஃகு, அஃது

முற்றியலுகரம்

தனிக்குறிலை அடுத்துச் சொல்லின் இறுதியில் வல்லின மொய்களோடு சேர்ந்து வரும் உகரமும், இடையின, மெல்லின எழுத்துகளோடு சேர்ந்து வரும் உகரமும் தனக்குறிய அளவிலிருந்து குறையாமல் ஒலிப்பதால் இது முற்றியலுகரம் எனப்படும்.

குற்றியலுகரத்தில் உகரம் குறைவாக ஒலிக்கும்; முற்றியலுகரத்தில் உகரம் முழுமையாக ஒலிக்கும்.

(எ-டு) புகு, பசு, மடு, இது, தபு, மறு
அறிவு, உறவு,

ஐகாரக் குறுக்கம்

உயிரெழுத்துகளில் ஒன்றாகிய ஐ என்ற நெடில் எழுத்து இரண்டு மாத்திரை உச்சரிப்பு உடையது ஆகும். ஆனால் சொல்லின் முதலிலும், இடையிலும், இறுதியிலும் அமைந்து உச்சரிக்கப்படும் பொழுது தனக்குறிய இரண்டு மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிப்பதை ஐகாரக் குறுக்கம் எனபர்.

(எ-டு) ஐவர், கலைஞர், மனை

ஔகாரக் குறுக்கம்

உயிரெழுத்துகளில் ஒன்றாகிய ஔ என்ற நெடில் எழுத்து இரண்டு மாத்திரை உச்சரிப்பு உடையது ஆகும். ஆனால் சொல்லின் முதலில் அமைந்து உச்சரிக்கப்படும் பொழுது தனக்குறிய இரண்டு மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிப்பதை ஔகாரக் குறுக்கம் எனபர்.

(எ-டு) ஔவை, வெளவால்

மகரக் குறுக்கம்

ஒரு சொல்லில் 'ண்' அல்லது 'ன்' என்ற ஒற்றெழுத்துகள் வந்து அதன் பின் 'ம்' என்ற ஒற்றெழுத்து வந்தால், அப்போது

அங்கு 'ம்' தனக்குரிய அரை மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து கால் மாத்திரையாக ஒலிக்கும். அவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் மகரத்திற்கு, மகரக் குறுக்கம் என்று பெயர்.

(எ-டு) மருண்ம், போன்ம்

ஆய்தக் குறுக்கம்

தனிக்குறிலை அடுத்து வரும் ல், ள் ஆகிய மெய்யெழுத்துகள், அவழியில் வருமொழியில் 'த' வருமாயின், நிலைமொழியின் ஈற்றெழுத்தும், வருமொழியின் முதலெழுத்தும் கெட்டு ஆய்த எழுத்தும், பிற எழுத்தும் தோன்றும். அவ்வாறு தோன்றும் ஆய்த எழுத்து தனக்குரிய அரை மாத்திரையிலிருந்து கால் மாத்திரையாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். அதற்கு ஆய்தக் குறுக்கம் என்று பெயர்.

(எ-டு) கல்	+ தீது	- கஃறீது
பல்	+ துளி	- பஃறுளி
பல்	+ தாழிசை	- பஃறாழிசை
முள்	+ தீது	- முஃஃது

போலி

போல இருத்தல் என்பது இதன் பொருளாகும். மொழியில் இத்தகைய போலிகள் உண்டு. அதற்கு மொழிப்போலி எனப்பெயர்.

அதாவது சொல்லின் முதலிலும், இடையிலும், இறுதியிலும் இருக்க வேண்டிய எழுத்திற்குப் பதிலாக வேறொரு எழுத்து வரும். அப்படி வந்தாலும் அந்தச் சொல்லின் பொருள் மாறாது. இவ்வாறு வருவதை எழுத்துப் போலி என்பர். இது முதற்போலி, இடைப்போலி, கடைப்போலி என மூன்று வகைப்படும்.

முதற்போலி - சொல்லின் முதலில் இருக்கும் எழுத்திற்குப் பதிலாக வேறு ஓர் எழுத்து அமைந்து அதே பொருளைத் தருவது முதற்போலியாகும்.

(எ-டு) மஞ்சு	- மைஞ்சு
மயல்	- மையல்

இடைப்போலி - சொல்லின் இடையில் இருக்கும் எழுத்திற்குப் பதிலாக வேறு ஓர் எழுத்து அமைந்து அதே பொருளைத் தருவது இடைப் போலியாகும்.

(எ-டு) அரசியல் - அரைசியல்
அரயர் - அரையர்

கடைப்போலி - சொல்லின் இறுதியில் இருக்கும் எழுத்திற்குப் பதிலாக வேறு ஓர் எழுத்து அமைந்து அதே பொருளைத் தருவது கடைப் போலியாகும்.

(எ-டு) பந்தல் - பந்தர்
அறம் - அறன்

சுட்டு

சுட்டெழுத்து என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளையோ, மனிதரையோ சுட்டிக் காட்டும் பொருளில் வரும் எழுத்தாகும்.

அ, இ, உ ஆகிய மூன்று எழுத்துகளும் சுட்டெழுத்துகளாகும். இவற்றுள் 'அ' என்பது சேய்மையையும், 'இ' என்பது அண்மையையும், 'உ' என்பது இடைப்பட்ட பொருட்களையும் குறிப்பதாக அமையும்.

(எ-டு) அவன், அவள், அது - சேய்மைச்சுட்டு
இவன், இவள், இது - அண்மைச்சுட்டு
உவன், உவள், உது - இடைப்பட்ட நிலைச் சுட்டு

சுட்டெழுத்துகள் அகச்சுட்டு, புறச்சுட்டு என இரு வகைப்படும்.

அகச்சுட்டு - ஒரு சொல்லின் உள்ளே நின்று சுட்டுப் பொருளைத் தருவது அகச்சுட்டு எனப்படும்

(எ-டு) அவன், அவள், அது
இவன், இவள், இது
உவன், உவள், உது

இவ்வாறு சொல்லின் உள்ளே வந்து சுட்டெழுத்தை நீக்கினால் பொருள் தராமல் இருக்கும். இவற்றை அகச்சுட்டு என்பர்.

புறச்சுட்டு - ஒரு சொல்லின் வெளியே நின்று சுட்டுப் பொருளைத் தருவது புறச்சுட்டு எனப்படும்.

(எ-டு) அப்பையன், இவ்வீடு, உப்பகம்

இவற்றில் உள்ள சுட்டெழுத்துகளைப் பிரிதாலும் பொருள் தருவதால் புறச்சுட்டு ஆகும்.

வினா

வினாப் பொருளை உணர்த்தும் எழுத்து வினா எழுத்து எனப்படும். ஆ, ஏ, ஓ, யா என்பவை வினா எழுத்துகளாகும்.

"ஏ யா முதலும் ஆ ஓ ஈற்றும்

ஏஇரு வழியும் வினாவா கும்மே" (நன்னூல் 67)

என்ற நூற்பா வழியாக, ஏ, யா ஆகிய எழுத்துகள் சொல்லின் முதலில் வந்தும், ஆ, ஓ ஆகிய எழுத்துகள் சொல்லின் இறுதியில் வந்தும், ஏ என்ற எழுத்து, சொல்லின் முதலிலும், முடிவிலும் வந்தும் வினாப் பொருளை உணர்த்தும் என்பதை அறியலாம்.

(எ-டு) எங்கே?

எக்கொற்றன்

யார்?

இச்சொற்களில் ஏ, யா என்ற எழுத்துகள் சொல்லின் முதலில் வந்து வினாப் பொருளை உணர்த்தி நிற்கின்றன

(எ-டு) உள்ளதா? (ஆ)

இவனோ? (ஓ)

இச்சொற்களில் ஆ, ஓ என்ற எழுத்துகள் சொல்லின் இறுதியில் வந்து வினாப் பொருளை உணர்த்தி நிற்கின்றன.

(எ-டு) ஏன்?

கள்வனே? (ஏ)

இச்சொற்களில் ஏ என்ற எழுத்து சொல்லின் முதலிலும், இறுதியிலும் வந்து வினாப் பொருளை உணர்த்தி நிற்கிறது.

வினா அக வினா, புற வினா என இரண்டு வகைப்படும்.

ஒரு சொல்லின் உள்ளே நின்று வினாப் பொருளைத் தருவது அகவினா எனப்படும்.

(எ-டு) எது?, எங்கே? எப்படி? என்ன? யாது? யார்?

இச்சொற்களைப் முடியாத நிலையிலிருந்து வினாப் பொருளைத் தருவதால் அக வினா எனப்படும்.

ஒரு சொல்லின் வெளியே நின்று வினாப் பொருளைத் தருவது புறவினா எனப்படும்.

(எ-டு) இவனா? (ஆ), அவனே? (ஏ), யாரோ? (ஓ)

இவையெல்லாம் சொல்லின் வெளியே நின்று வினாப் பொருளைத் தருவதால் புறவினா எனப்படும்.

ஆகுபெயர்

ஒன்றன் பெயர், அதனைக் குறிக்காமல் அதனோடு தொடர்புடைய வேறு ஒரு பொருளுக்குப் பெயராகத் தொன்றுதொட்டு ஆகி வருவது ஆகுபெயர் எனப்படும். இது பலவகைப்படும்.

பொருளாகு பெயர்

ஒரு முழுப்பொருளின் பெயர், அம்முழுப் பொருளினையும் குறிக்காமல், அதன் சினையை மட்டும் குறித்து வருவது பொருளாகு பெயராகும்.

(எ-டு) தாமரை மலர்ந்தது, சேணை கூட்டு

இவற்றில் தாமரை என்பது வேர், கொடி, இலை, பூ ஆகிய அனைத்தையும் குறிப்பதாகும். ஆனால் இங்கு அவ்வாறு குறிக்காமல் அதன் ஒரு உறுப்பாகிய (சினை) பூவை மட்டும் குறிக்கின்றது.

அது போல, சேணை என்பதும் வேர், கொடி, இலை, பூ ஆகிய அனைத்தையும் குறிப்பதாகும். ஆனால் இங்கு அவற்றைக் குறிக்காமல் கிழங்கை மட்டும் குறிக்கின்றது.

இவ்வாறு முதற்பொருள் தன்னைச் சுட்டாது, தன்னோடு சேர்ந்த சினையைச் சுட்டுகின்றது. ஆகவே இது முதலாகு பெயராகும்.

இடவாகு பெயர்

ஓர் இடத்தின் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய வேறொரு பொருளுக்கு ஆகி வருவது இடவாகு பெயராகும்.

(எ-டு) ஊர் சிரித்தது

கலிங்கம் வென்றது

கீழ்ப்பாக்கத்திற்கு அனுப்பு

ஊர் சிரித்தது என்பது ஊரைக் குறிக்காமல், ஊரில் உள்ள மக்களைக் குறித்தது. கலிங்கம் வென்றது என்பதில் கலிங்கம் என்பது நாட்டைக் குறிக்காமல் நாட்டை ஆண்ட மன்னனைக் குறித்தது. கீழ்ப்பாக்கம் அனுப்புக என்றால், கீழ்ப்பாக்கத்தில் உள்ள மனநல மருத்துவ நிலையத்திற்கு அனுப்புக என்பதைக் குறித்தது.

இவ்வாறு இடப்பெயரானது தன்னைக் குறிக்காமல், அவ்விடத்தோடு தொடர்புடைய வேறு ஒரு பொருளைக் குறித்து அதற்கு ஆகி வந்தமையால் இவை இடவாகு பெயராகும்.

காலவாகு பெயர்

ஒரு காலத்தின் பெயர், அக்காலத்தில் செய்யப்படுகின்ற தொழிலையோ அல்லது தன்மையையோ குறிப்பது காலவாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ-டு) கார் அறுத்தான்

டிசம்பர் சூடினாள்

கார் அறுத்தான் என்பது கார்காலத்தில் விளைந்த நெல்லை அறுத்தான் என்பதைக் குறித்தது. டிசம்பர் சூடினாள் என்பது டிசம்பர் மாதத்தில் மலரும் பூவைச் சூடினாள் என்பதைக் குறித்தது.

இவ்வாறு காலப்பெயரானது தன்னைக் குறிக்காமல், அக்காலத்தோடு தொடர்புடைய வேறு ஒரு பொருளைக் குறித்து அதற்கு ஆகி வந்தமையால் காலவாகு பெயராகும்.

சினையாகு பெயர்

ஒரு சினையின் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய வேறொரு பொருளுக்கு ஆகி வருவது சினையாகு பெயராகும்.

(எ-டு) வெற்றிலை நட்டான்

தலைக்கு ஒரு ரூபாய் கொடு

வெற்றிலை நட்டான் என்பது வெற்றிலையாகிய இலையைக் குறிக்காமல் அதனோடு தொடர்புடைய கொடியை நட்டான் என்ற பொருளைத் தந்தது. தலைக்கு ஒரு ரூபாய் கொடு என்பது தலையை உடைய மனிதனைக் குறித்தது. ஆகவே இவைகள் சினையாகு பெயர்களாகும்.

பாண்பாகு பெயர்

ஒரு பண்பின் பெயர் அப்பண்பினோடு தொடர்புடைய வேறொரு பொருளுக்கு ஆகி வருவது பாண்பாகு பெயராகும்.

(எ-டு) வெள்ளை உழுதது.

வெள்ளை அடித்தான்

வெள்ளை உழுதது என்பது வெள்ளை நிறத்தைக் குறிக்காமல் வெள்ளை நிறம் கொண்ட காளை மாட்டினைக் குறித்தது. வெள்ளை அடித்தான் என்பது வெள்ளை நிறத்தைக் குறிக்காமல் வெள்ளை நிறச் சுண்ணாம்பை அடித்தான் எனக் குறித்தது. இவற்றில் வெள்ளை என்ற பண்பு அந்நிறத்தைக் குறிக்காமல் அதனோடு வேறொன்றைக் குறித்தமையால் பாண்பாகு பெயரானது.

இப்பண்பாகு பெயரைக் குணவாகு பெயர் எனவும் கூறுவர்.

தொழிலாகு பெயர்

ஒரு தொழிலின் பெயர் அத்தொழிலோடு தொடர்புடைய வேறொரு பொருளுக்கு ஆகி வருவது தொழிலாகு பெயராகும்.

(எ-டு) பொங்கல் உண்டான்

வற்றல் உண்டான்.

பொங்கல் என்பது ஒரு தொழில் . இங்கு அது அத்தொழிலைக் குறிக்காமல், அத்தொழிலிலிருந்து உண்டான ஒரு பொருளைக் குறித்து, அதற்கு ஆகி வந்தது.

வற்றல் என்பதும் ஒரு தொழிலாகும். இங்கு வற்றிய தொழிலைக் குறிக்காமல் வற்றிப்போன ஒரு உணவுப் பொருளுக்கு ஆகி வந்தது. ஆகவே இவைகள் தொழிற் பெயர்களாகும்.

எண்ணலளவை ஆகுபெயர்

எண்களை மட்டும் தனியாகக் குறிக்கும் பொழுது அவ்வெண்களையே குறிக்கும். பிற இடங்களில் எண்களைச் சுட்டும் பொழுது அதனோடு தொடர்புடைய அவ்வளவினைக் கொண்ட வேறொரு பொருளைக் குறிக்கும். இவ்வாறு ஓர் எண்ணின் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய அவ்வெண்ணினைக் கொண்ட வேறொரு பொருளுக்கு ஆகி வருவதால் அது எண்ணலளவை ஆகுபெயர் எனப்படும்.

(எ-டு) நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி.

இதில் நாலும், இரண்டும் என்பன அவ்வெண்களைக் குறிக்காமல், நான்கு அடிகளை உடைய நாலடியாரையும், இரண்டு அடிகளை உடைய திருக்குறளையும் சுட்டுகின்றன.

எடுத்தலளவை ஆகுபெயர்

நிறுத்தல் அளவுப் பெயர் நிறுக்கும் அளவுக் கருவியான பெயரைக் குறிக்காது, அவ்வளவைக் கொண்ட நிறுக்கப்படும் பொருளைக் குறித்து ஆகி வரும். இவ்வாறு ஓர் அளவின் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய அவ்வெண்ணினைக் கொண்ட வேறொரு பொருளுக்கு ஆகி வருவதால் அது எடுத்தலளவை ஆகுபெயர் எனப்படும்.

(எ-டு) இரண்டு கொடு

இதில் இரண்டு கிலோ என்பது அளவுக் கருவியினைக் குறிக்காமல், அவ்வெடை கொண்ட அரிசியையோ அல்லது சர்க்கரையையோ குறித்து அதற்கு ஆகி வந்தது.

முகத்தலளவை ஆகுபெயர்

முகக்கும் அளவுக் கருவியின் பெயர், அதனைக் குறிக்காது, அதனால் அளந்து தரும் பொருளுக்கு ஆகி வருவதால் அது முகத்தலளவை ஆகுபெயர் எனப்படும்.

(எ-டு) இரண்டு விட்டர் கொடு.

இங்கு விட்டர் என்பது அளவைக் கருவியால் அளந்து கொடுக்கப்படும் பாலுக்கோ அல்லது எண்ணெய்க்கோ ஆகி வந்ததால் முகத்தலளவை ஆகு பெயர்.ஆகும்.

நீட்டலளவை ஆகுபெயர்.

நீட்டி அளக்கும் அளவு கோலின் பெயரானது, அதனால் அளந்து கொடுக்கப்படும் பொருளுக்கு ஆகி வரும். அவ்வாறு வருவதற்கு நீட்டலளவையாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ-டு) நான்கு மீட்டர் வாங்கு.

இதில் நான்கு மீட்டர் என்பது நீட்டி அளக்கும் கோலினைக் குறிக்காமல் அதனால் அளந்து கொடுக்கப்படும் துணிக்காகி வந்ததால் இது நீட்டலளவையாகு பெயராயிற்று.

வேற்றுமை

ஒரு பெயரின் தன்மையை வேறுபடுத்திக் காட்டுவது வேற்றுமை எனப்படும். சொற்றொடர்களின் பொருள் மயக்கத்தை நீக்கி, நன்கு பொருள் விளங்குமாறு செய்வதற்காகப் பெயர்களோடு சேர்க்கப்படும் உறுப்புகளுக்கு 'உருபு' என்று பெயர். இவ்வேற்றுமை தமிழில் எட்டு வகைப்படும். அவை ஒன்று முதல் எட்டு ஆகும்.

முதல் வேற்றுமை

ஒரு பெயர்ச் சொல்லானது வாக்கியத்தின் எழுவாயாக நிற்பது முதல் வேற்றுமையாகும். இதற்கு உருபு இல்லை. திரிபில்லாத பெயர்ச்சொல்லே எழுவாயாக நிற்கும். இதனை எழுவாய் வேற்றுமை என்றும் கூறுவர்.

(எ-டு) கண்ணன் குழல் ஊதினான்.

முருகன் யாவன்?

இவற்றில் கண்ணன், முருகன் என்னும் பெயர்ச் சொற்கள் எவ்வித திரிபுமின்றி எழுவாயாக நின்றன. ஊதினான், யாவன்? என்ற வினைமுறையும், வினாவையும் கொண்டு முடிந்தன.

ஆகவே முதல் வேற்றுமையானது வினைமுற்றையோ பெயரையோ, வினாவையோ கொண்டு முடியும்.

இரண்டாம் வேற்றுமை

இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு 'ஐ' ஆகும். இது ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒப்பு, உடைமை முதலிய பொருட்களில் அமையும். இதனைச் செயப்படு பொருள் வேற்றுமை என்றும் கூறுவர்.

கோவிலைக் கட்டினான்	- ஆக்கல்
வீட்டை இடித்தான்	- அழித்தல்
நகரை அடைந்தான்	- அடைதல்
பொருளை வெறுத்தான்	- நீத்தல்
அமுதத்தைப் போன்றது	- ஒப்பு
செல்வத்தை உடையவன்	- உடைமை

மூன்றாம் வேற்றுமை

இதன் உருபுகள் ஆல், ஆன், ஒடு, ஒடு, உடன் என்பனவாகும்.

- (எ-டு) வாளால் வெட்டினான்
வாளான் வெட்டினான்.
அரசனால் கட்டப்பட்ட கோவில்
தச்சனால் செய்யப்பட்ட முக்காலி
தாயொடு மகள் வந்தாள்
பசுவோடு கன்று வந்தது.

நான்காம் வேற்றுமை

நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு 'கு' ஆகும். இவ்வுருபு கொடை, பகை, நட்பு, தகுதி, அதுவாதல், பொருட்டு, முறை ஆகிய பொருள்களில் வரும்.

- (எ-டு) புலவனுக்குப் பரிசு கொடுத்தான்- கொடை
பாம்புக்குப் பகை கீரிப்பிள்ளை - பகை
இராமனுக்கு நண்பன் குகன் - நட்பு
வீரனுக்கு உரியது வாள் - தகுதி
நகைக்குப் பொன் - அதுவாதல்
கூலிக்கு வேலை செய்தான் - பொருட்டு
தருமனுக்குத் தம்பி பீமன் - முறை

ஐந்தாம் வேற்றுமை

ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் இன், இல் என்பனவாகும். இவ்வுருபுகள் நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏதுப்பொருளில் வரும்.

- (எ-டு) மலையின் வீழ் அருவி - நீங்கல்
தேளின் கொடியது பாம்பு - ஒப்பு
இந்தியாவின் வடக்குப்பகுதி இமயம் - எல்லை
கொடையில் உயர்ந்தவர் பாரி - ஏது

இன், இல் உருபுகளின் மேல் நின்று, இருந்து என்பன சில இடங்களில் சொல்லுருபுகளாக வரும்.

- (எ-டு) ஊரினின்று சென்றான்
ஊரிலிருந்து போனான்

பொருளிலும் வரும். பொருள், இடம், காலம், சினை, பண்பு, தொழில் ஆகிய ஆறு பெயர்களிலும், இவ்விரு பொருளுக்கும் இடமாய் அமையும்.

தற்கிழமை

(எ-டு) மணியின்கண் உள்ள ஒலி	- பொருள்
கடலின்கண் உள்ள அலை	- இடம்
நாளின்கண் உள்ள நாழிகை	- காலம்
விரலின்கண் உள்ள நகம்	- சினை
கறுப்பின்கண் உள்ள அழகு	- பண்பு
ஆடலின்கண் உள்ள அழகு	- தொழில்

பிறிதின் கிழமை

(எ-டு) தினையின்கண் உள்ள கிளி	- பொருள்
விண்ணின்கண் பறக்கும் பறவை	- இடம்
பகலின்கண் மலரும் தாமரை	- காலம்
கையின்கண் உள்ள வளையல்	- சினை
இளமையின்கண் செல்வம்	- பண்பு
ஆடற்கண் பாடிய பாட்டு	- தொழில்

எட்டாம் வேற்றுமை

இது விளி வேற்றுமை எனப்படும். இதற்கென தனி உருபு இல்லை. பெயரானது இயல்பாய் நின்றலும், பெயரின் இறுதி திரிதலும், குன்றுதலும், மிகுதலும், ஈற்றயல் திரிதலும் இதன் உருபாகும்.

(எ-டு) தந்தை	- தந்தாய்,	தோழி-	தோழீ	- ஈறு திரிதல்
நண்பன்	- நண்ப	முருகன்-	முருகா-	ஈறு குன்றல்
கண்ணன்	- கண்ணனே	தலைவன்	- தலைவனே!	ஈறு மிகுதல்
தம்பி	- தம்பி	முருகன்-	முருகன்-	இயல்பாதல்
மக்கள்	- மக்காள்	புலவர்-	புலவீர்-	ஈற்றயல் திரிதல்

உருபு மயக்கம் - ஒரு வேற்றுமை உருபு வர வேண்டிய இடத்தில் வேறொரு வேற்றுமை உருபு வந்து, அதே வேற்றுமைப் பொருளைத் தருமாயின் அது உருபு மயக்கமாகும். வேற்றுமை உருபு மயங்கி வந்தால், வேற்றுமைப்

பொருளுக்கேற்ப அவ்வேற்றுமை உருபை மாற்றிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

(எ-டு) "காலத்தினால் செய்த நன்றி" - என்ற குறட்பா அடியில் காலத்தின்கண் செய்த நன்றி மூன்றாம் வேற்றுமை உருபாகிய ஆல் வந்துள்ளது. இதை ஏழாம் வேற்றுமை உருபாகிய 'கண்' ஆகக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு ஒரு வேற்றுமைப் பொருளானது வேறொரு வேற்றுமை உருபால் சொல்லப்பட்டதாயினும், அப்பொருளுக்கேற்ப உருபு சேரும்.

சொற்றொடர்

எழுத்துத் தனித்தோ, பல எழுத்துகள் சேர்ந்தோ ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை எல்லோருக்கும் உணர்த்துமாயின் அதைச் சொல் என்பர். இத்தகைய சொற்கள் இரண்டு முதலாகப் பல சொற்கள் இணைந்து நின்று பொருள் தருமாயின் அது சொற்றொடர் எனப்படும். புலவர்கள் சொற்களை இணைத்துச் சொற்றொடர்களை அமைக்கும் பொழுது பொருள் விளக்கத்திற்காகச் சில சொற்களைச் சேர்ப்பர். சில சமயங்களில் சில சொற்கள் தேவையில்லை எனக் கருதியும் விட்டு விடுவர். அச்சொற்களைச் சேர்க்காவிட்டலும், அவை இருப்பது போலக் கருதிப்பொருள் கூறுவர்.

தொகைநிலைத் தொடர்

பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்லும், பெயர்ச் சொல்லோடு வினைச்சொல்லும் சேர்ந்து தொடர் அமையும். அவற்றிடையே உருபு மறைந்து தொடர் அமைந்திருக்குமாயின் அதைத் தொகைநிலைத் தொடர் என்பர். இத்தொகை நிலைத்தொடர் ஆறு வகைப்படும். அவை, வேற்றுமைத் தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித் தொகை என்பனவாகும்.

வேற்றுமைத்தொகை

இரண்டு சொற்களுக்கு இடையே இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஆறாம் வேற்றுமை வரையுள்ள வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து வந்தால் வேற்றுமைத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) பால் குடித்தான்	2 - ஆம் வேற்றுமைத் தொகை
தலை வணங்கினான்	3 - ஆம் வேற்றுமைத் தொகை
கூலி வேலை	4 - ஆம் வேற்றுமைத் தொகை
நகர் நீங்கினான்	5 - ஆம் வேற்றுமைத் தொகை
கம்பன் நூல்	6 - ஆம் வேற்றுமைத் தொகை
மனை புகுந்தான்	7 - ஆம் வேற்றுமைத் தொகை

உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை

சில இடங்களில் உருபுகள் மட்டும் மறைந்து வந்தாலும் பொருளைத் தராது. அவ்வுருபோடு தொடர்புடைய பிற சொற்கள் சேர்ந்தால் தான் சரியான பொருளைத் தரும். அச்சொற்களும் சொற்களின் இடையில் மறைந்து வரும். விளக்கம்தரும் போது உருபுகளோடு அச்சொற்களும் வெளிப்பட்டுத் தோன்றி முழுப் பொருளைக் கொடுக்கும். இவ்வாறு உருபும், பொருளை விளக்க வரும் சொல்லும் மறைந்து வருவதற்கு உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை என்று பெயர்.

(எ-டு) மண்பானை - மண்ணால் செய்த பானை .

இச்சொற்றொடரில் ஆல் என்ற உருபும், செய்த என்னும் எச்சமும் மறைந்து வந்து முழுமையான பொருளைக் கொடுக்கின்றது. மண்ணால் பானை என்றால் சரியான தொடராக அமைவதில்லை. செய்த என்று வந்தால் சரியாகும். இவ்வாறு வேற்றுமை உருபும், விளக்க வரும் சொல்லும் மறைந்து வந்துள்ளமைக்கு உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை என்று பெயர்.

வினைத்தொகை

சில சொற்றொடர்களில் உருபுகள் மட்டுமின்றி, மூன்று காலமும் மறைந்து நின்று பொருள் தரும். அதை விரித்தால் மூன்று காலத்திற்கும் பொருந்தி வரும். இவ்வாறு மூன்று காலத்திற்கும் பொருந்தி, பெயர்ச்சொல்லைத் தழுவி வரும் தொடருக்கு வினைத்தொகை என்று பெயர்.

(எ-டு) குடி நீர் - குடித்த நீர், குடிக்கின்ற நீர், குடிக்கும் நீர்
ஊறுகாய்- ஊறிய காய், ஊறுகின்ற காய், ஊறும் காய்

பண்புத்தொகை

சொற்றொடரில் பெயர்ச்சொற்களுக்கு இடையே பண்பை விளக்கும் ஆகிய, ஆன என்னும் பண்பு உருபுகள் மறைந்து வந்து பொருளைத் தரும் அதற்குப் பண்புத்தொகை என்று பெயர்

(எ-டு) செந்தாமரை செம்மையாகிய தாமரை
 மூதூர் முதுமையாகிய ஊர்
 இன்சொல் இனிமையாகிய சொல்

இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை

இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்த தொடரில் நிலைமொழி சிறப்புப் பெயராகவும், வருமொழி பொதுப்பெயராகவும் அமைந்து இடையே ஆகிய என்னும் பண்பு உருபு வந்தால் அதற்கு இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை என்று பெயர்

(எ-டு)	<u>சிறப்புப்பெயர்</u>	<u>பொதுப்பெயர்</u>
சாரைப் பாம்பு	சாரை	பாம்பு
இந்திய நாடு	இந்தியா	நாடு
மாமரம்	மா	மரம்

சாரைப்பாம்பு என்ற தொடரில், பாம்பு என்பது பொதுப்பெயர். சாரை என்பது சிறப்புப்பெயர். பிற வகைப் பாம்புகளை நீக்கி ஒரு வகைப் பாம்பையே குறித்தது. ஆகவே இது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை ஆகும்.

உவமைத்தொகை

சொற்றொடரில் சில இடங்களில் தொடர்புடைய ஒன்றோடு ஒன்றை உவமையாக்கி விளக்குவர். இவ்வாறு விளக்கும்போது போல, போன்ற உவம உருபுகள் இடையே மறைந்து வரும். அதற்கு உவமைத்தொகை என்று பெயர்.

(எ - டு) முத்துப்பல் முத்துப் போல் பல்
 மலரடி மலர் போன்ற அடி

இவற்றில் பல், அடி என்றால் சிறப்பாக இருப்பதில்லை. அவற்றிற்கு முத்து, மலர் போன்ற பொருட்களை உவமைப்படுத்திக் கூறினால் தான் சிறப்பாக இருக்கும். இவ்வாறு இரு சொற்களுக்கு இடையில் போல, போன்ற உருபுகள் மறைந்து வருவதால் உவமைத்தொகை ஆயிற்று.

உம்மைத்தொகை

ஒரு தொடரில் உள்ள சொற்களுக்கு இடையில் 'உம்' என்னும் இடைச்சொல் மறைந்து வந்து பொருளைக் கொடுத்தால் அது உம்மைத்தொகை எனப்படும்.

அன்மொழித்தொகை இரண்டு சொற்களில் வரும்.

(எ-டு) கார்சூழல் வந்தாள்.

கிளி மொழி பேசினாள்.

ஆகுபெயருக்கும், உணர்த்தும் பொருளுக்கும் பெரும்பாலும் பிரிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கும்.

(எ-டு) வெற்றிலை நட்டான்.

(கொடிக்கும் இலைக்கும் பிரிக்க முடியாத தொடர்பு உள்ளது.)

அன்மொழித்தொகைக்கும், உணர்த்தும் பொருளுக்கும் தொடர்பு பெரும்பாலும் இருக்காது. எளிதில் பிரிக்கலாம்.

(எ-டு) பூங்கொடி வந்தாள்.

(இங்கு உணர்த்தப்படுவது பெண்ணை. கொடியையும், பெண்ணையும் பிரித்து விடலாம்.

அன்மொழித்தொகை செய்யுளில் மட்டும் புலவனின் கூற்றாகவேனும், பிறர் கூற்றாகவேனும் ஆங்காங்கே கூறுவது.

(எ-டு) வையை என்ற பொய்யாக் குலக்கொடி

தகைசால் பூங்கொடி

தொகாநிலைத் தொடர்

பெயர்ச் சொல்லோடு பெயர்ச் சொல்லும், பெயர்ச் சொல்லோடு வினைச் சொல்லும் சேர்ந்த இரண்டு சொற்களும் தம்மிடையே உருபுகளும், காலமும் மறையாமல் வெளிப்படையாக வந்து தொடர் அமைந்தால், அதற்குத் தொகாநிலைத் தொடர் என்று பெயர். இது எழுவாய்த்தொடர், விளித்தொடர், வேற்றுமைத்தொகா நிலைத்தொடர், வினையெச்சத் தொடர், பெயரெச்சத்தொடர், வினைமுற்றுத் தொடர், இடைச்சொல் தொடர், உரிச்சொல் தொடர், அடுக்குத்தொடர் என ஒன்பது வகைப்படும்.

(எ-டு) கண்ணன் வந்தான் - எழுவாய்த்தொடர்

சீதை பார்த்தாள் - " "

இராமா வா - விளித்தொடர்

மான்விழியே பார் - " "

பாலைக் குடித்தான் - வேற்றுமைத் தொடர்

விழியால் பேசினாள் - " "

கூடி மகிழ்ந்தனர்	- வினையெச்சத்தொடர்
வந்து சென்றனர்	- " "
படித்த புத்தகம்	- பெயரெச்சத்தொடர்
சென்ற ஊர்	- " "
கண்டனன் மகிழ்ந்தான்-	வினைமுற்றுத்தொடர்
பார்த்தனன் சிரித்தான்	- " "
மற்றொன்று	- இடைச்சொல் தொடர்
அம்ம வாழி	- " "
நனி தின்றான்	- உரிச்சொல் தொடர்
கடிநகர்	- " "
பாம்பு பாம்பு	- அடுக்குத்தொடர்
யார் யார்	- " "

அடுக்குத்தொடர்

ஒரு சொல்லே மேலும் மேலும் அடுக்கி வருதல் அடுக்குத்தொடர் எனப்படும். இது அசைநிலை, விரைவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் முதலிய பொருள்களிலும், செய்யுளில் அசைநிலையாகவும், இசைநிறையாகவும் சொற்கள் அடுக்கி வரும்.

(எ-டு) நன்று நன்று	- அசைநிலை
ஒடுஒடு	- விரைவு
பிடிபிடி	- வெகுளி
வாழ்க வாழ்க	- உவமை
பாம்பு பாம்பு	- அச்சம்
கெட்டேன் கெட்டேன்	- அவலம்
நல்குமே நல்குமே	- இசைநிறை

அடுக்குத்தொடர் நான்கு வரை அடுக்கலாம். அதற்கு மேல் அடுக்கி வரக்கூடாது.

இரட்டைக்கிளவி

பொருள் இல்லாத ஒரு சொல் இரண்டு முறை அடுக்கி வந்து இரட்டைச் சொற்களாக வருவதற்கு இரட்டைக்கிளவி என்று பெயர். இதைப் பிரித்தால் பொருள் தராது.

(எ-டு) சலசல, பளபள, கடகட, கலகல

அடுக்குத் தொடருக்கும், இரட்டைக் கிளவிக்கும் உள்ள வேறுபாடு.

அடுக்குத்தொடரில் உள்ள சொற்களைப் பிரித்தால் பொருள் தரும். இரண்டுக்கு மேற்பட்டு நான்கு வரை வரும்.

இரட்டைக் கிளவியைப் பிரித்தால் பொருள் தராது. இரண்டுக்கு மேற்பட்டு வராது.

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு ...

பாடத்திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு - 4, அலகு - 5 ஆகிய பகுதிகளும் உள்ளன. இவைகளில் இருந்தும் தேர்வில் வினாக்கள் கேட்கப்படும். ஆகவே அலகு நான்கிற்குரிய புத்தகத்தைப் படித்தும், அலகு ஐந்திற்குரிய பயிற்சிகளை நல்ல முறையில் அறிந்தும் தேர்வு எழுத வேண்டும்.

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு - II
பகுதி - I
நான்காம் பருவம்

TAMIL CHEIYUL THIRATTU - II
Tamil Poetry Selections
IV Semester
B.A/B.Sc./ B.Sc (FAD)/ B.C.A/ B.S.W/ B.I.D./B.V.A/
B.Com/ B.B.A/B.H.M.

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு

BENGALURU CITY UNIVERSITY PRESS
Bengaluru - 560 001

நான்காம் பருவம்

உள்ளுறை

அலகு I சங்க இலக்கியங்கள்

1. சிறுபாணாற்றுப்படை	69
2. குறுந்தொகை	75
3. புறநானூறு	78

அலகு II நீதி இலக்கியம்

1. திருக்குறள்	- அறன்வலியறுத்தல்	81
	சொல்வன்மை	82
2. நாலடியார்	- ஈகை	84
	நட்பாராய்தல்	84
3. பழமொழி	- கல்வி	85
	இன்னா செய்யாமை	86

அலகு III தமிழ் இலக்கணம்

1. யாப்பு	- செய்யுள் உறுப்புகள்	87
2. அணி	- உவமையணி, உருவக அணி, 92 தற்குறிப்பேற்ற அணி, பிறிது மொழிதல் அணி வஞ்சப்புக்கழ்ச்சி அணி, வேற்றுமை அணி சிலேடை அணி	

நான்காம் பருவம் சங்க இலக்கியம் - பத்துப்பாட்டு

பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் சங்க இலக்கியங்களாகும். பத்துப்பாட்டு என்ற தொகுப்பில் அடங்கியுள்ள பத்து நூல்களையும்

'முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சிப் பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து'

என்ற பாடல் தொகுத்துக் கூறுகிறது. இந்நூல்களுள் முல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை ஆகியன அகப்பொருள் பற்றியனவாகவும், பிற ஏழும் புறப்பொருள் பற்றியனவாகவும் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் திருமுருகாற்றுப் படை, பொருநராற்றுப் படை, சிறுபாணாற்றுப் படை, பெரும்பாணாற்றுப் படை, மலைபடுகடாம் (கூத்தராற்றுப் படை) ஆகியவை ஐந்தும் ஆற்றுப்படை நூல்களாகும். ஆற்றுப்படை என்பது, ஒரு மன்னனிடமோ, வள்ளலிடமோ பரிசு பெற்றுத் திரும்பும் பாணன், கூத்தன் முதலியோர் எதிரே வருகின்ற பாணனுக்கோ, கூத்தனுக்கோ, இரவலனுக்கோ பரிசில் கொடுத்த வள்ளலை நாடிச் செல்லுமாறு வழி கூறி அனுப்புதல் என்பதாகும்.

சிறுபாணாற்றுப்படை

பாணர்களில் சிறிய யாழை வைத்திருந்தவர்கள் சிறுபாணர் எனவும், பெரிய யாழை வைத்திருந்தவர்கள் பெரும்பாணர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். சிறுபாணாற்றுப் படை சிறிய யாழைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு பாணன் ஒருவன் பாடியதைப் போன்று அமைந்ததாகும். இந்நூல் ஓய்மாநாட்டு நல்லியக்கோடனை, இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியதாகும். இந்நூல் 269 அடிகள் கொண்ட ஆசிரியப் பாவால் அமைந்ததாகும்.

வேனிற் காலம்

மணிமலைப் பணைத்தோள் மாநில மடந்தை
அணிமுலைத் துயல்வரூஉம் ஆரம் போல
செல்புனல் உழந்த சேய்வரல் கான்யாற்றுக்
கொல்கரை நறும்பொழில் குயில்குடைந்து உதிர்த்த
புதுப்பூஞ் செம்மல் குடிபுடை நெறித்து
கதுப்பு விரித்தன்ன காழ்அக நுணங்குஅறல்
அயில்உருப் பனைய ஆகி ஐதுநடந்து
வெயில்உருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப
வேனில் நின்ற வெம்பத வழிநாள்
கலை ஞாயிற்றுக் கதிர்கடா வறுப்ப
பாலை நின்ற பாலை நெடுவழிச்
சுரன்முதல் மராஅத்த வரிநிழல் அசைஇ

10

விறலியருடன் இளைப்பாரும் இரவலன்

ஐதுவீழ் இகுபெயல் அழுகுகொண்டு அருளி
நெய்கனிந்து இருளிய கதுப்பினள், கதுப்புளன
மணிவயின் கலாபம் பரப்பி, பலவுடன்
மயில், மயில்குளிக்கும் சாயல், சாஅய்
உயங்குநாய் நாவின் நல்லெழில் அசைஇ
வயங்கிழை உலறிய அடியின் அடிதொடர்ந்து
ஈர்த்துநிலம் தோயும் இரும்பிடித் தடக்கையின்
சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கின், குறங்கென
மால்வரை ஒழுகிய வாழை, வாழைப்
பூவெனப் பொலிந்த ஓதி, ஓதி
நளிச்சினை வேங்கை நாள்மலர் நச்சி,
களிச்சுரும்பு அரற்றும் சுணங்கின், சுணங்கு பிதிர்ந்து
யாணர்க் கோங்கின் அவிர்முகை எள்ளி
பூணகத்து ஒடுங்கிய வெம்முலை, முலையென
வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நுங்கின்
இன்சேறு இகுதரும் எயிற்றின், எயிறென
குல்லையம் புறவில் குவிமுகை அவிழ்ந்த
முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல்

20

30

மடமான் நோக்கின் வாள்நுதல் விறலியர்
நடைமெலிந்து அசைஇ நல்மென் சீறடி
கல்லா இளையர் மெல்லத் தைவர
பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
இன்குரற் சீரியாழ் இடவயின் தழீஇ
நைவளம் பழுநிய நயம்தெரி பாலை
கைவல் பாண்மகன் கடனறிந்து இயக்க
இயங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇ
துனிகூர் எவ்வமொடு துயராற்றுப் படுப்ப
முனிவு இகந்திருந்த முதுவாய் இரவல!

கடையேழு வள்ளல்களின் சிறப்பு

வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅன்
கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்கம் நல்கிய
அருந்திறல் அணங்கின் ஆவியர் திருமகன்,
பெருங்கல் நாடன் பேகனும், சுரும்புஉண
நறுவீ உறைக்கும் நாக நெடுவழிச்
சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய
பிறங்கு வெள்ளருவி வீழும் சாரல்
பறம்பின் கோமான் பாரியும், கறங்குமணி
வாலுளைப் புரவியொடு வையகம் மருள,

ஈர நன்மொழி இரவலர்க்கு ஈந்த
அழல்திகழ்ந்து இமைக்கும் அஞ்ஞரு நெடுவேல்
கழல்தொடித் தடக்கை காரியும், நிழல்திகழ்
நீல நாகம் நல்கிய கலிங்கம்
ஆலமர் செல்வற்கு அமர்ந்தனன் கொடுத்த
சாவம் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோள்
ஆர்வ நன்மொழி ஆயும், மால்வரைக்
கமழ்பூஞ் சாரல் கவினிய நெல்லி
அமிழ்துவிளை தீங்கனி ஓளவைக்கு ஈந்த
உரவுச்சின்னம் கனலும் ஒளிதிகழ் நெடுவேல்
அரவக் கடல்தானை அதிகனும், கரவாது
நட்டோர் உவப்ப நடைப்பரி காரம்

முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கை
துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு
நளிமலை நாடன் நள்ளியும், நளிசினை
நறும்போது கருவிய நாகுமுதிர் நாகத்து
குறும்பொறை நன்னாடு கோடியார்க்கு ஈந்த
காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த
ஓரிக் குதிரை ஓரியும் எனஆங்கு
எழுசமம் கடந்த எழுஉறழ் திணிதோள் 70
எழுவர் பூண்ட ஈகைச் செந்நுகம்.

நல்லியக் கோடனின் தலைமைச் சிறப்பு

விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க
ஒருதான் தாங்கிய உரனுடை நோன்தாள்
நறுவீ நாகமும் அகிலும் ஆரமும்
துறையாடு மகளிர்க்குத் தோட்புணை யாகிய
பொருபுனல் தருஉம் போக்கரு மரபின்
தொல்மா இலங்கைக் கருவொடு பெயரிய
நல்மா இலங்கை மன்ன ருள்ளும்
மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாய்வாள் 80
உறுபுலித் துப்பின் ஓவியர் பெருமகன்
களிற்றுத் தழும்புஇருந்த கழல்தயங்கு திருந்தடி
பிடிக்கணம் சிதறும் பெயல்மழைத் தடக்கை
பல்லியக் கோடியர் புரவலன் பேரிசை
நல்லியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொடு
தாங்கரு மரபின் தன்னும் தந்தை
வான்பொரு நெடுவரை வளனும் பாடி
முன்னாள் சென்றனம் ஆக,

கோட்டை வாயிலின் சிறப்பு

பொருநார்க்கு ஆயினும், புலவர்க்கு ஆயினும்
அருமறை நாவின் அந்தணர்க்கு ஆயினும் 90
கடவுள் மால்வரை கண்விடுத்த தன்ன
அடையா வாயில் அவனருங் கடைகுருகி

நல்லியக்கோடனின் குணங்களும், அவனை வாழ்த்துவோரும்

செய்ந்நன்றி அறிதலும், சிற்றினம் இன்மையும்
இன்முகம் உடைமையும் இனியன் ஆதலும்
செறிந்துவிளங்கு சிறப்பின் அறிந்தோர் ஏத்த,
அஞ்சினார்க்கு அளித்தலும், வெஞ்சினம் இன்மையும்
ஆண்அணி புகுதலும், அழிபடை தாங்களும்
வாளமீக் கூற்றத்து வயவர் ஏத்த,
கருதியது முடித்தலும் காமுறப் படுதலும்
ஒருவழிப் படாமையும், ஓடியது உணர்தலும், 100
அரியேர் உண்கண் அரிவையர் ஏத்த,
அறிவுமடம் படுதலும், அறிவுநன்கு உடைமையும்,
வரிசை அறிதலும், வரையாது கொடுத்தலும்
பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசிலர் ஏத்த,
பன்மீன் நடுவண் பால்மதி போல
இன்னகை ஆயமொடு இருந்தோற் குறுகி

யாழ் வாசித்து அரசனைப் புகழ்ந்து பாடுதல்

பைங்கண் ஊகம் பாம்பு பிடித்தன்ன
அம்கோட்டுச் செறிந்த அவிழ்ந்து வீங்கு திவவின்
மணிநிரைத் தன்ன வனப்பின் வாய்அமைத்து
வயிறுசேர்பு ஒழுகிய வகையமை அகளத்து 110
கானக் குமிழின் கனிநிறம் கடுப்ப
புகழ்வினைப் பொலிந்த பச்சையொடு தேம்பெய்து
அமிழ்து பொதிந்து இலிற்றும் அடங்குபுரி நரம்பின்
பாடுதுறை முற்றிய பயன்தெரி கேள்விக்
கூடுகொள் இன்னியம் குரல்குரல் ஆக
நூல்நெறி மரபின் பண்ணி, ஆனாது
முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை எனவும்,
இளையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை எனவும் 120
ஏரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை எனவும்
தேரோர்க்கு அகன்ற வேலினை எனவும்
நீசில மொழியா அளவை, மாசில்

நல்லியக்கோடன் அளிக்கும் பரிசில்

திறல்சால் வென்றியொடு தெவ்வுப் புலம்அகற்றி
விறல்வேல் மன்னர் மன்னெயில் முருக்கி
நயவர், பாணர், புன்கண் தீர்த்தபின்
வயவர் தந்த வான்கேழ் நிதியமொடு
பருவ வானத்துப் பாற்கதிர் பரப்பி
உருவ வான்மதி ஊர்கொண் டாங்கு
கூர்உளி பொருத வடுஆழ் நோன்குறட்டு
ஆரம் சூழ்ந்த அயில்வாய் நேமியொடு
சிதர்நனை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினை 120
ததர்பிணி அவிழ்ந்த தோற்றம் போல
உள்அரக்கு எறிந்த உருக்குறு போர்வை
கருந்தொழில் வினைஞர் கைவினை முற்றி
ஊர்ந்துபெயர் பெற்ற எழில்நடைப் பாகரொடு
மாசெலவு ஒழிக்கும் மதனுடை நோன்தாள்
வாள்முகப் பாண்டில் வலவனொடு தரீஇ
அன்றே விடுக்கும்அவன் பரிசில் மென்தோள்

நல்லியக் கோடனது புகழும் பண்பும்

துகில்அணி அல்குல் துளங்கியல் மகளிர்
அகில்உண விரிந்த அம்மென் கூந்தலின்
மணிமயில் கலாபம் மஞ்சிடைப் பரப்பி 130
துணிமழை தவழும் துயல்கழை நெடுங்கோட்டு
எறிந்துஉரும் இறந்த ஏற்றரும் சென்னிக்
குறிஞ்சிக் கோமான் கொய்தளிர்க் கண்ணி
செல்லிசை நிலைஇய பண்பின்
நல்லியக் கோடனை நயந்தனிர் செலினே. 135

ஓய்மா நாட்டு நல்லியக் கோடனை இடைக்கழி நாட்டு
நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியது.

அருஞ்சொற்பொருள்

பணைத்தோள் - மூங்கில் போன்ற வலிய தோள்; மாநில
மடந்தை - நிலமகளாகிய பெண்; ஆரம் - மாலை; காழ் - கருநிறம்;

நுணங்கறல் - நுண்மையன மணல்; சேய் - தொலைவு; மராத்த - கடப்ப மரத்தையுடைய; அசைஇ - தங்கி; மஞ்சை - மயில்; கலிங்கம் - ஆடை; பெருங்கல் - மலை; வீ - மலர்; வால் - வெண்மை; ஆலமர் செல்வன் - சிவபெருமான்; சாவம் - வில்; கோடியர் - கூத்தாடுவோர்; உரன் - வலிமை; நாகம் - சுரபுன்னை; சாறு - விழா; உகிர் - நகம்; பணை - முரசம்; நீறு - புழுதி; வயவர் - மறவர்; ஏர்' அழகு; ஆயம் - கூட்டம்; ஊகம் - கருங்குரங்கு; திவவு - வார்க்கட்டு; ஏரோர் - உழவர்; தேரோர் - தேரில் வரும் மன்னர்; ஐம்பெருங்குரவர் - தாய், தந்தை, ஆசிரியர், தமையன், அந்தணர் ஆகியோர்; திறல் - வலிமை; புலம் - நாடு; நயவர் - விரும்பி வந்தவர்; வயவர் - போர்வீரர்; பாண்டில் - வெள்ளை எருது; மஞ்ச - மேகம்; கழை - மூங்கில்; உரும் - இடி; இசை - புகழ்.

இலக்கணக் குறிப்பு

வரூஉம், அசைஇ, தரூஉம், உடீஇ - உயிரளபெடை; செல்புனல், கமழ் பூஞ்சாரல், எழு சமம், விரி கடல் - வினைத்தொகை; நெடுவழி, தீங்கனி, செம்பொன் - பண்புத்தொகை; நல்கிய, ஈந்த, முகிழ்த்த, மலர்ந்த, விரிந்த - பெயரெச்சம்; பெருங்கடல், வெள்ளருவி, நல்மொழி, திருந்தடி, கூருளி, நெடுஞ்சினை - பண்புத்தொகை; கழல்தொடி; அகிலும் அரமும் - எண்ணும்மை; ஏத்த - வினையெச்சம்; அன்ன, கடுப்ப - உவம உருபு; மொழியா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; பாற்கதிர், வான்மதி - வேற்றுமைத்தொகை.

எட்டுத்தொகை

எட்டுத்தொகையுள், நற்றிணை, குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய எட்டுத் தொகுப்பு நூல்கள் அடங்கியுள்ளன. இவற்றை,
 "நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு
 ஒத்த பதிற்றுப்பத்து ஓங்கு பரிபாடல்
 கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு அகம்புறமென்று
 இத்திறத்த எட்டுத் தொகை"
 என்று ஒரு பழம் பாடல் தொகுத்துக் கூறுகிறது.

இவற்றுள் நல்ல குறுந்தொகை என்ற சிறப்பு அடைமொழி பெற்ற இந்நூல் நான்கு முதல் எட்டு வரையிலான அடிகளைக் கொண்ட ஆசிரியப் பாவால் இயற்றப்பட்டது. இந்நூல் பூரிக்கோ என்பவரால் தொகுக்கப்பட்டது.

அகத்திணை பற்றிய குறுந்தொகையிலிருந்து நான்கு பாடல்களும், புறத்திணை பற்றிய புறநானூற்றிலிருந்து நான்கு பாடல்களும் பாடமாக உள்ளன.

குறுந்தொகை

1. இடிக்குங் கேளிர் நுங்குறை ஆக
நிறுக்கல் ஆற்றினோ நன்றுமற் றில்ல
ஞாயிறு காயும் வெவ்வறை மருங்கில்
கையில் ஊமன் கண்ணிற் காக்கும்
வெண்ணெய் உணங்கல் போலப்
பரந்தன்று இந்நோய் நோன்றுகொளற் கரிதே
பாடியவர் : வெள்ளி வீதியார்
திணை : குறிஞ்சி
துறை : தன்னை இடித்துக் கூறிய தோழனை நோக்கி, தலைவன்
கூறியது
2. முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கம் கழாஅது உடிக்
குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கழுமத்
தான்துழந்து அட்டத் தீம்புளிப் பாகர்
இனிதெனக் கணவன் உண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே"
பாடியவர் : கூடலூர் கிழார்
திணை : முல்லை
துறை : தலைவனும் தலைவியும் இல்லறம் நடத்தும் மனைக்குச்
சென்று வந்த செவிலித்தாய் நற்றாய்க்கு உரைத்தது.
3. உள்ளது சிதைப்போர் உளரெனப் படாஅர்
இல்லோர் வாழ்க்கை இரவினும் இளிவெனச்
சொல்லிய வன்மை தெளியக் காட்டிச்

சென்றனர் வாழி தோழி என்றும்
கூற்றத் தன்ன கொலைவேல் மறவர்
ஆற்றிருந்து அல்கி வழங்குநர்ச் செகுத்த
படுமுடைப் பருந்து பார்த்திருக்கும்
நெடுமூ திடைய நீரில் ஆறே.

பாடியவர் : பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ

திணை : பாலை

துறை : தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்த வழி, 'ஆற்றாள்'
எனக் கவன்ற தோழிக்கு, 'அவர் பிரிய ஆற்றேனாயினே
அல்லேன்; அவர் போயின கானத்துத் தன்மை நினைந்து
வேறுபட்டேன்' என்று கிழத்தி சொல்லியது

4. புள்ளும் புலம்பின, பூவும் கூம்பின,
கானலும் புலம்புநனி உடைத்தே வானமும்
நம்மே போலும் மம்மர்த் தாகி
எல்லை கழியப் புல்லென் றன்றே
இன்னும் உளேனே தோழி! இந்நிலை
தண்ணிய கமழும் ஞாழல்
தண்ணந் துறைவற்கு உரைக்குநர் பெறினே!

பாடியவர் : பெருங்கண்ணனார்

திணை : நெய்தல்

துறை : தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயின் பிரிந்த
வேளையில் வற்புறுத்திய தோழியிடம் சினமுற்றுக்
கூறியது.

அருஞ்சொற் பொருள்

கேளிர் - நண்பர்; வெவ்வறை - வெப்பம்தாக்கிய பாறை;
ஊமன் - வாய் பேசாத ஊமையன்; உணங்கல் - உருண்டை;
முளிதயிர் - கெட்டியான தயிர்; கலிங்கம் - ஆடை; உண்கண் - மை
பூசிய கண்கள்; குய்ப்புகை - தாளிப்பின் புகை; துழந்து - துழவி;
அட்ட - சமைத்து; தீம்புளிப்பாகர் - புளிக்குழம்பு; மகிழ்ந்தன்று -
மகிழ்ந்தது; ஒண்ணுதல் - ஒளி பொருந்திய நெற்றி; சிதைப்போர் -
அழிப்பவர்; இரவினும் இழிவு - பிச்சை எடுப்பதிலும் இழிவானது;
அல்கி - தங்கி; ஆறு - வழி; புலம்பின - வருந்தின; கூம்பின - மூடி
விட்டன; கலங்கி, கழிய - வினையெச்சம்; கமழும் - மணம் வீசும்;
தண்ணிய - குளிர்ந்த; உரைக்குநர் - கூறுபவர்.

இலக்கணக் குறிப்பு

மற்று - அசைச்சொல்; கண்ணில் காக்கும் - வேற்றுமைத் தொகை; உணங்கல் - தொழிற்பெயர்; போல - உவம உருபு. பிசைந்த, அட்ட - பெயரெச்சம்; மெல்விரல் - பண்புத்தொகை; கழாஅது - உயிரளபெடை; படாஅர் - உயிரளபெடை; சொல்லிய - பெயரெச்சம்; வாழி - வியங்கோள் வினைமுற்று; அன்ன - உவம உருபு; அல்கி - வினையெச்சம்; கொலைவேல் மறவர் - வேற்றுமைத் தொகை; புலம்பின, கூம்பின - வினைமுற்று; நனி உடைத்தே - உரிச்சொல் தொடர்; கமழும் - பெயரெச்சம்.

புறநானூறு

புறநானூறு, புறப்பொருளைக் கொண்டு அமைந்த 400 பாக்களைக் கொண்டது. பண்டைய தமிழக மூவேந்தர்களாகிய சேர, சோழர், பாண்டியர், சிற்றரசர்கள், வேளிர்கள், கடையேழு வள்ளல்கள், புலவர்கள் பற்றிய செய்திகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட சிறப்பிற்குரிய வரலாற்றுக் களஞ்சியமாகும். இப்பகுதியிலிருந்து நான்கு பாடல்கள் பாடமாக உள்ளன.

1. இரும்பனை வெண்தோடு மலைந்தோன் அல்லன்
கருஞ்சினை வேம்பின் தெரியலோன் அல்லன்
நின்ன கண்ணியும் ஆர்மிடைந்தன்றே, நின்னொடு
பொருவோன் கண்ணியும் ஆர்மிடைந்தன்றே
ஒருவீர் தோற்பினும் தோற்பதுஉம் குடியே
இருவீர் வேறல் இயற்கையும் அன்றே, அதனால்
குடிபொருள் அன்றுநும் செய்தி கொடித்தேர்
நும்மோர் அன்ன வேந்தர்க்கு
மெய்ம்மலி உவகை செய்யும்இவ் விகலே'

பாடியவர் - கோவூர்கிழார்

பாடபட்டோர் - சோழன் நலங்கிள்ளி, நெடுங்கிள்ளி

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி

2. நீர்மிகின் சிறையும் இல்லை தீமிகின்
மன்னுயிர் நிழற்று நிழலும் இல்லை
வளிமிகின் வலியும் இல்லை ஒளிமிக்கு
அவற்றோ ரன்ன சினப்போர் வழிதி

தண்டமிழ் பொதுஎனப் பொறாஅன் போர்எதிர்ந்து
கொண்டி வேண்டுவன் ஆயின் கொள்ளெனக்
கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே
அளியரோ அளியர்அவன் அளிஇழந் தோரே
நுண்பல சிதலை அரிதுமுயன்று எடுத்த
செம்புற்று ஈயல் போல
ஒருபகல் வாழ்கைக்கு உலம்வரு வோரே.

பாடியவர் - ஐயூர் முடவனார்

பாடபட்டோர் - பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழிதி.

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை

3. காய்நெல் அறுத்துக் கவளம் கொளினே
மாநிறைவு இல்லதும் பன்னாட்கு ஆகும்
நூறுசெறு ஆயினும் தமிழ்துப்புக்கு உணினே
வய்ப்புகு வதனினும் கால்பெரிது கெடுக்கும்
அறிவுடை வேந்தன் நெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்தும்
மெல்லியன் கிழவன்ஆகி வைகலும்
வரிசை அறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப எடுக்கும் பிண்டம் நச்சின்
யானை புக்க புலம்போலத்
தானும் உண்ணான் உலகமும் கெடுமே

பாடியவர் - பிசிராந்தையார்

பாடபட்டோர் - பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி

திணை - பாடாண் ; துறை - செவியறிவுறுஉ

4. நரம்புஎழுந்து உலறிய நிரம்பா மென்தோள்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படையழிந்து மாறினன் என்று பலர்கூற
மண்டுஅமார்க்கு உடைந்தனன் ஆயின் உண்டஎன்
முலைஅறுத் திடுவென் யான்எனச் சினைஇக்
கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களம் துழவுவோள் சிதைந்துவேறு ஆகிய
படுமகன் கிடக்கை காணாஉ
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுஉவந் தனளே

பாடியவர் - காக்கைபாடியனியார் நச்செள்ளையார்
திணை - தும்பை; துறை - உவகைக் கலுழ்ச்சி

அருஞ்சொற் பொருள்

இரும்பனை வெண்தோடு - பனம்பூ; மலைந்தோன் -
சூடியவன்; தெரியல், கண்ணி - மாலை; ஆர் - ஆத்திப் பூ; இகல் -
மாறுபாடு; சிறை - தடை; மன்னுயிர் - நிலைபெற்ற உயிர்; வளி -
காற்று; அளியர் - இரங்கத்தக்கவர்; சிதலை - கரையான்; ஈயல் -
ஈசல்; கொண்டி - திறை; காய்நெல் - விளைந்த நெல்; தமிழ்து -
தனியாக; நெறி - அறநெறி; நந்தும் - செழிக்கும்; பிண்டம் -
வரிப்பணம்; நச்சின் - விரும்பின்; புக்க - புகுந்த; புலம் - வயல்;
நரம்பெழுந்து - நரம்பு புடைத்து; உலறிய - உலர்ந்த; முளரி - தாமரை;
படையழிந்து மாறினன் - புறங்கொடுத்து ஓடினன்; சினைஇ - சினந்து;
செங்களம் - போர்க்களம்; துழுவோள் - தேடுபவள்; காணூஉ - கண்டு;
உவந்தனள் - மகிழ்ந்தனள்.

இலக்கணக்குறிப்பு

பனை வெண்தோடு - வேற்றுமைத்தொகை; அன்ன -
உவம உருபு; சினப்போர் - உருவகம்; தண்டமிழ், செங்களம் -
பண்புத்தொகை; பொறாஅன், சினைஇ - உயிரளபெடை;
கொடுத்த, புக்க - பெயரெச்சம்; எதிர்ந்து - மெலித்தல் விகாரம்;
அறுத்து - வினையெச்சம்; நந்தும் - வினைமுற்று; அறியா,
நிரம்பா, பெயரா - ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்;
படுபிணம் - வினைத்தொகை.

திருக்குறள்

திருக்குறள் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.
மொழி, இனம், மதம், காலம் ஆகியவற்றைக் கடந்து நிலைத்து
நிற்பதனால் இந்நூல் உலகப்பொது மறை என அழைக்கப் படுகிறது.
மேன்மை பொருந்திய இரண்டு அடிகளாலாகிய குறள்
வெண்பாக்களால் ஆகிய நூலாதலால் 'திரு' என்ற அடைமொழி
பெற்று, திருக்குறள் என்றாயிற்று. இந்நூல் அறத்துப்பால்,
பொருட்பால், இன்பத்துப் பால் ஆகிய மூன்று பிரிவுகளையும், 133
அதிகாரங்களையும், 1330 குறட்பாக்களையும் கொண்டது. இந்நூலை
இயற்றியவர் இரடாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு வாழ்ந்த
திருவள்ளுவர் ஆவார்.

உலகப்பொது மறை, முப்பால் போன்ற சிறப்புப் பெயர்களைக் கொண்டுள்ள இந்நூலிலிருந்து அறன் வலியுறுத்தல், சொல்வன்மை ஆகிய இரண்டு அதிகாரங்கள் நமக்குப் பாடமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அறன் வலியுறுத்தல்

சிறப்புஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு?	1
அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை; அதனை மறத்தலின் ஊங்குஇல்லை கேடு.	2
ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே செல்லும்வாய் எல்லாம் செயல்.	3
மனத்துக்கண் மாசுஇலன் ஆதல் அனைத்துஅறன் ஆகுல நீர பிற.	4
அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்.	5
அன்றுஅறிவாம் என்னாது அறம்செய்க; மற்றுஅது பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை.	6.
அறத்தாறு இதுஎன வேண்டா, சிவிகை பொறுத்தானொடு ஊர்ந்தான் இடை.	7
வீழ்நாள் படாஅமை நன்றுஆற்றின், அஃதுஒருவன் வாழ்நாள் வழிஅடைக்கும் கல்.	8
அறத்தான் வருவதே இன்பம்;மற்று எல்லாம் புறத்த; புகழும் இல.	9
செயற்பாலது ஓரும் அறனே; ஒருவற்கு உயற்பாலது ஓரும் பழி.	10

சொல்வன்மை

நாநலம் என்னும் நலனுடைமை அந்நலம் யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.	1
ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால் காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு.	2
கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாம் சொல்.	3
திறன்அறிந்து சொல்லுக சொல்லை; அறனும் பொருளும் அதனினுஉங்கு இல்.	4.
சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து.	5
வேட்பத்தாம் சொல்லிப் பிறர்சொல் பயன்கோடல் மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.	6
சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது.	7.
விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.	8
பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்.	9
இணரூழ்த்தும் நாறா மலரனையர் கற்றது உணர விரித்துரையா தார்.	10

அருஞ்சொற் பொருள்

ஈனும் - கொடுக்கும்; ஆக்கம் - செல்வம்; கேடு - தீமை;
ஒல்லும் வகை - முடிந்த வகை; ஓவாதே - இடைவிடாது; மாசு
- குற்றம்; ஆகுல நீர - ஆரவாரத்தன்மை உடையவை;
அழுக்காறு - பொறாமை; அவா - பேராசை; வெகுளி - சினம்;
இன்னாச்சொல் - தீச்சொல்; இழுக்கு - குற்றம்; என்னாது - என்று

எண்ணாமல்; பொன்றுங்கால் - முதுமைக் காலம்; பொன்றாத் துணை - அழியாத துணை; சிவிகை - பல்லக்கு; பொறுத்தான் - பல்லக்கைச் சுமப்பவர்; ஊர்ந்தான் - பல்லக்கில் அமர்ந்து செல்பவன்; வீழ்நாள் - அறம் செய்யாது கழிந்த நாட்கள்; நன்று - அறம்; ஆற்றின் - செய்தால்; செயற்பாலது - செய்யத்தக்கது; உயற்பாலது - செய்யாமல் விட வேண்டியது; நாநலம் - நாவன்மை; ஓம்பல் - காத்தல்; பிணிக்கும் - தன் வயப்படுத்தும்; வேட்ப - விரும்பும்படியாக; திறனறிது - தகுதியான சொற்களை அறிந்து; கோடல் - ஏற்பது; கோள் - கொள்கை. இகல் - பகை; ஞாலம் - உலகம்; மன்றம் - சான்றோர் அவை; கமுறுவர் - மகிழ்வார்; தேற்றாதவர் - தெரியாதவர்; இணரூழ்த்தும் - மலர்ந்தும்; நாறா மலர் - மணமில்லா மலர்; விரித்துரையதார் - விளக்கிச் சொல்ல முடியாதவர்.

இலக்கணக் குறிப்பு

அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச்சொல் - உம்மைத்தொகை; செய்க, சொல்லுக - வியங்கோள் வினைமுற்று; மனத்துக்கண் - (கண்) ஏழாம் வேற்றுமை உருபு; படாஅமை, உள்ளதூஉம், அதனினூஉங்கு - உயிரளபெடை; வீழ்நாள், வாழ்நாள் - வினைத்தொகை; ஆக்கமும் கேடும், அறனும் பொருளும் - எண்ணும்மை; வேட்ப, உணர, அறிந்து, விரைந்து - வினையெச்சம்; கோடல் - தொழிற்பெயர்; நாறா, இன்னா - ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; சோர்விலன், அஞ்சான் - ஆண்பால் ஒருமை வினைமுற்று; அனைய - உவம உருபு.

நாலடியார்

கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சமண முனிவர்களால் இயற்றித் தொகுக்கப்பட்ட 400 வெண்பாக்களால் ஆகிய அற நூலாகும். இது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூற்களில் ஒன்று. திருக்குறளுக்கு அடுத்த நிலையில் வைத்துச் சிறப்பிக்கப்படும் நாலடியாரின் சிறப்பை 'ஆலும் வேலும் பல்லுக்கு உறுதி; நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி' என்ற பழமொழி விளக்குகின்றது. இங்கு நாலும் என்பது நான்கு அடிகளாலாகிய நாலடியாரைக்

குறிக்கின்றது. நாலடியாரைத் தொகுத்தவர் ஆவார். நாலடியாரில் இருந்து ஈகை, நட்பாராய்தல் ஆகிய இரண்டு பகுதிகளில் இருந்து பாடல்கள் பாடமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஈகை

- இல்லா இடத்தும் இயைந்த அளவினால்
உள்ள இடம்போல் பெரிதுவந்து - மெல்லக்
கொடையொடு பட்ட குணனுடைய மாந்தர்க்கு
அடையாவாம் ஆண்டைக் கதவு 1
- நடுவூருள் வேதிகை சுற்றுக்கோட் புக்க
படுபனை யன்னர் பலர்நச்ச வாழ்வார்
குடிகொழுத்தக் கண்ணும் கொடுத்துண்ணா மாக்கள்
இருகாட்டுள் ஏற்றைப் பனை. 2
- கடிப்பிடு கண்முரசம் காதத்தோர் கேட்பர்
இடித்து முழங்கியதோர் யோசனையோர் கேட்பர்
அடுக்கிய மூவுலகும் கேட்குமே சான்றோர்
கொடுத்தார் எனப்படும் சொல். 3

நட்பாராய்தல்

- யானை யனையவர் நண்பொரீஇ நாயனையார்
கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும் - யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும், எறிந்தவேல்
மெய்யதா வால்குழைக்கும் நாய். 1
- கடையாயார் நட்பில் கமுகனையர், ஏனை
இடையாயார் தெங்கின் அனையர் - தலையாயார்
எண்ணரும் பெண்ணைபோல் இட்டஞான்று இட்டதே
தொன்மை உடையார் தொடர்பு. 2
- கழுநீருள் காரட கேனும் ஒருவன்
விழுமிதாக் கொள்ளின் அமிழ்தாம் - விழுமிய
குய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினும் மேவாதார்
கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்.

3

அருஞ்சொற் பொருள்

மாந்தர் - மக்கள்; ஆண்டைக்கதவு - உலகக் கதவு; வேதிகை - மேடை; கொழுத்த - செல்வம் மிகுந்த; கடிப்பு - முரசை அடிக்கும் கோல்; காதம் - 10 மைல் தூரம்; கண் முரசு - கண் போன்ற இடத்தை உடைய முரசு. நண்பொரீஇ - நட்பை நீக்கி; கமுகு - பாக்கு மரம்; பெண்ணை - பனை மரம்; கழுநீர் - அரிசியைக் கழுவிய நீர்; காஞ்சிரங்காய் - எட்டிக்காய்; விழுமிய - சிறந்த.

இலக்கணக் குறிப்பு

அடையா, இல்லா, இசையா - ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பயரச்சம்; வாழ்தல் - தொழிற்பெயர்; படுபனை - வினைத்தொகை; கண்முரசு - உவமைத்தொகை. பொரீஇ, கெழீஇ - உயிரளபெடை; அறிந்தறிந்து - அடுக்குத் தொடர்; வால் குழைக்கும் - வேற்றுமைத் தொகை; வெண்சோறு - பண்புத்தொகை.

பழமொழி நானூறு

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று பழமொழி. ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் ஒரு பழமொழி அமைந்து, கடவுள் வாழ்த்துடன் 400 வெண்பாக்களைக் கொண்டுள்ளமையால் இந்நூல் பழமொழி நானூறு என அழைக்கப்படுகிறது. இந்நூலை இயற்றியவர் முன்றுறையரையனார் ஆவார். சமன்மதத்தைச் சேர்ந்த இவரது காலம் கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டாகும்.

கல்வி

- ஆற்றவும் கற்றார் அறிவுடையர் அஃதுடையார்
நாற்றிசையும் செல்லாத நாடில்லை - அந்நாடு
வேற்றுநாடு ஆகா தமவேயாம் ஆயினால்
ஆற்றுணா வேண்டுவது இல். 1
- உரைமுடிவு காணான் இளமையோன் என்ற
நரைமுது மக்கள் உவப்ப - நரைமுடித்துச்
சொல்லால் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை
கல்லாமல் பாகம் படும் 2
- புலம்மிக் கவரைப் புலமை தெரிதல்
புலமிக் கவர்கே புலனாம் - நலமிக்க
பூம்புனல் ஊர பொதுமக்கட்கு ஆகாதே
பாம்பறியும் பாம்பின் கால். 3

இன்னா செய்யாமை

பூவுட்கும் கண்ணாய், பொறுப்பர் எனக்கருதி
யாவர்க்கே ஆயினும் இன்னா செயல்வேண்டா
தேவர்க்கும் கைகூடாத் திண்அன்பி னோர்க்கேயும்
நோவச்செய் நோயின்மை இல். 1

ஆற்றார் இவரென்று அடைந்த தமரையும்
தோற்றத்தாம் எள்ளி நலியற்க - போற்றான்
கடையடைத்து வைத்துப் புடைத்தக்கால் நாயும்
உடையானைக் கவ்வி விடும். 2

தோற்றத்தால் பொல்லார் துணையில்லார் நல்கூர்ந்தார்
மாற்றத்தால் செற்றார் எனவலியார் ஆட்டியக்கால்
ஆற்றாது அவர்அழுத கண்ணீர் அவையவர்க்குக்
கூற்றமாய் வீழ்ந்து விடும். 3

அருஞ்சொற் பொருள்

ஆற்றவும் கற்றார் - கற்க வேண்டிய நூல்களைக் கற்றவர்;
ஆயினால் - ஆகையினால்; பாகம் படும் - அமையும்; புலம் மிக்கவர்
- அறிவில் சிறந்தவர்; பாம்பில் கால் - பாம்பு சென்ற வழி.
உட்கும் - ஒப்பாகும்; பொறுப்பர் - தாங்கிக் கொள்வர்; இன்னா - துன்பம்;
தமர் - தம்மைச் சேர்ந்த சுற்றத்தவர்; எள்ளி - இகழ்ந்து; நலியற்க -
துன்பம் செய்ய வேண்டாம்; கடையடைத்து - வாசலை அடைத்து;
கவ்வி விடும் - கடித்துவிடும்; பொல்லார் - தீயோர்; நல்கூர்ந்தார் -
வறுமை உடையவர்; செற்றார் - பகைவர்; கூற்றம் - யமன்.

இலக்கணக் குறிப்பு

செல்லாத, இன்னா - எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் அழுத -
பெயரெச்சம்; உவப்பு, வீழ்ந்து - வினையெச்சம்; புலனாம் -
இடைக்குறை; உணா - போலி; தெரிதல் - தொழிற்பெயர்; கருதி,
எள்ளி - வினையெச்சம்; உடையான் - வினையாலணையும் பெயர்;
நலியற்க - வியங்கோள் வினைமுற்று; உடையான் -
வினையாலணையும் பெயர் .

யாப்பு இலக்கணம்

யாப்பு என்றால் கட்டுதல் எனப் பொருள் படும். செய்யுளைக் கட்டுகின்ற (யாக்கின்ற) காரணத்தால் செய்யுளின் இலக்கணம் கூறுவது யாப்பிலக்கணம் எனப்படும்.

செய்யுளின் உறுப்புக்கள்

பண்டைத் தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியமும், பின்னர் வந்த யாப்பருங்கலக்காரிகையும், யாப்பருங்கல விருத்தியும், பிற செய்யுள் இலக்கண நூல்களும் செய்யுளின் உறுப்புக்கள் ஆறு எனக் கூறும். அவை, எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்பனவாகும்.

எழுத்து - தமிழ் எழுத்துக்களின் வகையும், தொகையும் பின்வருமாறு உள்ளன.

உயிர் எழுத்துக்கள் 12

(அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ)

மெய் எழுத்துக்கள் 18

(க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப்,
ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன்,)

உயிர்மெய் எழுத்து 216

(உயிர் எழுத்துக்கள் 12 - உம், மெய்
எழுத்துக்கள் 18 உடன் சேர்ந்து உருவாகும்
எழுத்துக்கள் உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் எனப்படும்)

ஆய்த எழுத்து 1

ஆக மொத்தம் தமிழ் எழுத்துக்கள் 247

அசை

எழுத்து, தனித்தோ, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் சேர்ந்தோ ஓசை உண்டாகுமாறு, அசைக்கப்படுவது அசை எனப்படும். அது நேரசை, நிரையசை என இரு வகைப்படும்.

குறில் தனித்தோ, நெடில் தனித்தோ, குறில் ஒற்றடுத்தோ, நெடில் ஒற்றடுத்தோ வந்தால் அது நேரசை எனப்படும்.

இருகுறில் இணைந்தோ, இரு குறில் இணைந்து ஒற்றடுத்தோ, குறில் நெடில் இணைந்தோ, குறில் நெடில் இணைந்து ஒற்றடுத்தோ வந்தால் அது நிரையசை எனப்படும்.

(எ-டு) நே நே நி நி நே நி நே நி
கற் க / கச டற் / கற் பவை / கற் றபின் /

நே நே நி நே நி
நிற் க / அதற் குத் / தக.

சீர் : அசைகளால் ஆக்கப்படுவது சீர் ஆகும். இது ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர் என நான்கு வகைப்படும்.

ஓரசைச்சீர் : நேரசையோ, நிரையசையோ தனித்து நின்று சீர் ஆவது ஓரசைச் சீராகும். வெண்பாவின் ஈற்றுச்சீர் நாள், மலர் இவ்வாய்பாடுகளில் ஒன்றைக் கொண்டு முடியும்.

<u>ஓரசைச்சீர்</u>	<u>வாய்பாடு</u>
நேர்	நாள்
நிரை	மலர்

ஈரசைச்சீர் : இரண்டு அசைகளால் ஆகிச் செய்யுளில் வரும் ஈரசைச்சீர்கள் தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் என நான்காகும். இந்நான்கும் **ஆசிரிய உரிச்சீர் அல்லது இயற்சீர்** எனப்படும்.

<u>ஈரசைச்சீர்</u>	<u>வாய்பாடு</u>	ஆசிரிய உரிச்சீர்
நேர் நேர்	தேமா	
நிரைநேர்	புளிமா	
நிரைநிரை	கருவிளம்	
நேர்நிரை	கூவிளம்	

மூவசைச்சீர் : மூன்று அசைகளால் ஆகி வருவது மூவசைச்சீர் எனப்படும். இது காய்ச்சீர் நான்கும், கனிச்சீர் நான்கும் கொண்டது ஆகும். மூவசைச் சீர்களில் காய்ச்சீர் நான்கும் வெண்பா உரிச்சீர் எனவும், கனிச்சீர் நான்கும் வஞ்சி உரிச்சீர் எனவும் அழைக்கப்படும்.

<u>மூவசைச்சீர்</u>	<u>வாய்பாடு</u>	வெண்பா உரிச்சீர்
நேர் நேர்நேர்	தேமாங்காய்	
நிரைநேர்நேர்	புளிமாங்காய்	
நிரைநிரைநேர்	கருவிளங்காய்	
நேர்நிரைநேர்	கூவிளங்காய்	

நேர் நேர்நிரை	தேமாங்கனி		வஞ்சி உரிச்சீர்
நிரைநேர்நிரை	புளிமாங்கனி		
நிரைநிரைநிரை	கருவிளங்கனி		
நேர்நிரைநிரை	கூவிளங்கனி		

நாலசைச்சீர் : நான்கு அசைகளால் ஆகி வருவது நாலசைச்சீர் ஆகும். இது பூச்சீர் எட்டும், நிழல்சீர் எட்டும் கொண்டது ஆகும். இப்பதினாறு சீர்கள் செய்யுளில் மிகுதியாகப் பயின்று வருவதில்லை. மாச்சீரோடும், விழ்ச் சீரோடும் தண்பூ. தண்ணிழல், நறும்பூ, நறுநிழல் ஆகியவற்றைச் சேர்த்தால் வருவதே நாலசைச்சீராகும்.

நாலசைச்சீர்

நேர்நேர்நேர்நேர்
நிரைநேர்நேர்நேர்
நிரைநிரைநேர்நேர்
நேர்நிரைநேர்நேர்

வாய்பாடு

தேமாந்தண்பூ
புளிமாந்தண்பூ
கருவிளந்தண்பூ
கூவிளந்தண்பூ

நேர்நேர்நேர்நிரை
நிரைநேர்நேர்நிரை
நிரைநிரைநேர்நிரை
நேர்நிரைநேர்நிரை

தேமாந்தண்ணிழல்
புளிமாந்தண்ணிழல்
கருவிளந்தண்ணிழல்
கூவிளந்தண்ணிழல்

நேர்நேர்நிரைநேர்
நிரைநேர்நிரைநேர்
நிரைநிரைநிரைநேர்
நேர்நிரைநிரைநேர்
நேர்நேர்நிரைநிரை
நிரைநேர்நிரைநிரை
நிரைநிரைநிரைநிரை
நேர்நிரைநிரைநிரை

தேமாநறும்பூ
புளிமாநறும்பூ
கருவிளநறும்பூ
கூவிளநறும்பூ
தேமாநறுநிழல்
புளிமாநறுநிழல்
கருவிளநறுநிழல்
கூவிளநறுநிழல்

தளை : செய்யுளின் நின்ற சீரின் ஈற்றசையும், வரும் சீரின் முதலசையும் ஒன்றியோ, ஒன்றாமலோ பொருந்துதல் தளை எனப்படும். இது ஏழு வகைப்படும்

1. மா முன் நேர் - நேரொன்றாசிரியத்தளை
2. விளம் முன் நிரை - நிரையொன்றாசிரியத்தளை
3. மா முன் நிரை - இயற்சீர் வெண்டளை
விளம் முன் நேர் “ “
4. காய் முன் நேர் - வெண்சீர் வெண்டளை
5. காய் முன் நிரை - கலித்தளை
6. கனி முன் நிரை - ஒன்றிய வஞ்சித்தளை
7. கனி முன் நேர் - ஒன்றா வஞ்சித்தளை

அடி : செய்யுள் அடிகளில் உள்ள சீர்களின் அளாவைப் பொறுத்து அடி ஐந்து வகைப்படும். அவை, குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிடடி, கழிநெடிடடி என்பனவாகும்.

இரண்டு சீர்களால் ஆகி வரும் அடியைக் **குறளடி** என்பர்

(எ-டு) பூந்தாமரை போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்திரிதரும்

மூன்று சீர்களால் ஆகி வரும் அடியை **சிந்தடி** என்பர்

(எ-டு) இருது வேற்றுமை யின்மையாற்
கருதி மேற்றறக் கத்தினோ.

நான்கு சீர்களால் ஆகி வரும் அடியை **அளவடி** என்பர்.

(எ-டு) உலகெ லாமுணந்த் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்

ஐந்து சீர்களால் ஆகி வரும் அடியை **நெடிடடி** என்பர்.

(எ-டு) கண்ணே வேண்டு மெனினு மீயக் கடவேனென்
உண்ணே ராவி வேண்டினு மின்றே யுனதன்றோ

ஆறு சீர்களாலும், அதற்கு மேற்பட்ட சீர்களாலும் ஆகி வரும் அடியைக் **கழிநெடிடடி** என்பர்.

(எ-டு) யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவ தெங்கும் காணோம்.

தொடை : செய்யுளில் பயின்று வரும் அடிகளிலோ, சீர்களிலோ எழுத்துக்கள் ஒன்றி வரத் தொடுப்பது தொடை எனப்படும். இது, எதுகை, மோனை, இயைபு, முரண், அளபெடை, அந்தாதி, இரட்டை, செந்தொடை என எட்டு வகைப்படும்.

செய்யுளில் பயின்று வரும் அடிகளிலோ, சீர்களிலோ உள்ள இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது **எதுகைத் தொடை** எனப்படும்.

(எ-டு) **அகர முதல எழுத் தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.**

செய்யுளில் பயின்று வரும் அடிகளிலோ, சீர்களிலோ உள்ள முதலாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது **மோனைத் தொடை** எனப்படும்.

(எ-டு) **கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.**

செய்யுளில் பயின்று வரும் சொல்லோ, பொருளோ முரண்படத் தொடுப்பது **முரண் தொடை** எனப்படும்

(எ-டு) **அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை.**

செய்யுளில் பயின்று வரும் சீர்களின் இறுதியோ, அடிகளின் இறுதியோ ஒன்றி வரத் தொடுப்பது **இயைபுத்தொடை** எனப்படும்.

(எ-டு) வெய்யிற் கேற்ற நிழலுண்டு; வீசும்
தென்றல் காற்றுண்டு;
கையில் கம்பன் கவியுண்டு; கலசம்
நிறைய மதுவுண்டு
தெய்வகீதம் பலவுண்டு; தெரிந்து
பாட நீயுண்டு.

செய்யுளின் அடிகளில் பயிலும் சீர்களில் அளபெடை தொடுக்க அமைவது **அளபெடைத் தொடை** எனப்படும்.

(எ-டு) **கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை.**

ஓர் அடியின் இறுதிச் சீரோ, அடியோ, எழுத்தோ அடுத்த அடியின் முதலாக வரத் தொடுப்பது **அந்தாதித் தொடை** எனப்படும்.

(எ-டு) **உலகுடந் விளங்கும் ஒளிதிகழ் அவிர்மதி
மதிநலன் அழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை
முக்குடை நிழற் பொற்குடை ஆசனம்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி அறிவன்.**

பாடலில் ஓர் அடி முழுவதும் ஒரே சொல் வரும்படியாகத் தொடுப்பது **இரட்டைத் தொடை** எனப்படும்

(எ - டு) **ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்கும்**
விளக்கினிற் சீரெரி ஒக்குமே ஒக்கும்
குளக்கொட்டிய பூவின் நிறம்.

ஒரு பாடலில் மோனை, எதுகை ஆகிய எத்தொடையும் இல்லாமல் தொடுப்பது **செந்தொடை** எனப்படும்.

(எ - டு) பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி
மயிலினம் அகவும் நாடன்
நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே.

அணி இலக்கணம்

செய்யுளுக்கு அழகுசெய்வது அணி எனப்படும். தமிழில் இவ்வணிகள் பலவாகப் பெருகி வளர்ந்துள்ளன. தமிழில் 'தண்டி' என்பவரால் எழுதப்பட்ட 'தண்டியலங்காரம்' என்னும் நூல் 64 வகையான அணிகளை விளக்கிக் கூறுகிறது. தமிழ் நூல்களில் சிறப்பாகப் பயின்று வரும் சில அணிகளைப் பற்றிக் காணலாம்

உவமை அணி

தெரிந்த பொருளைக் கொண்டு தெரியாத பொருளை விளக்குவது உவமை எனப்படும். ஒரே தன்மையுடைய இரு பொருட்களின் தன்மையை ஒப்பிட்டு, ஒன்றை இன்னொன்றுக்கு அழகுபட உவமையாக்கிச் செய்யுள் இயற்றினால் அது உவமை அணி எனப்படும். இவமைகள் பண்பு, தொழில், பயன் ஆகியவற்றை அடிப்படையாக கொண்டு வரும்.

(எ-டு) அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார் பொறுத்தல் தலை (குறள்)

நிலா போன்ற முகம் - பண்பு அடிப்படை

மலர் போன்ற முகம் - பண்பு, பயன் அடிப்படை

இவற்றில் நிலா, மலர் - உவமைகள்; முகம் - பொருட்கள் ; போன்ற - உவம உருபு.

எடுத்துக்காட்டு உவமையணி

பாடலில் உவமையையும், பொருளையும் கூறி, உவம உருபு இல்லாமல் அமைவது எடுத்துக்காட்டு உவமையணி எனப்படும்.

(எ-டு) தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு (குறள்)

இக்குறட்பாவில் தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி என்பது உவமை. மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு என்பது பொருள். இதில் 'அது போல' என்ற உவம உருபு மறைந்து வந்து பொருளை விளக்கியது. ஆகவே, இக்குறட்பாவில் அமைந்த அணி எடுத்துக்காட்டு உவமையணியாகும்.

இல்பொருள் உவமை அணி

உலகில் இல்லாத பொருளை உள்ளது போலக்காட்டி, அதைச் செய்யுளில் உவமையாக்கி அழகுபடக் கூறுவது இல்பொருள் உவமை அணி எனப்படும்.

(எ-டு) அன்பகத்து இல்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்

வற்றல் மரம் தளிர்ந் தற்று (குறள்)

இக்குறட்பாவில், 'வறண்டு போன கொடுமையான பாலை நிலத்தில் காய்ந்து போன மரம் தளிர்ந்தல்' என்று உலகில் இல்லாத பொருளை உவமையாக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இக்குறட்பாவில் அமைந்த அணி இல்பொருள் உவமை அணி ஆகும்.

உருவக அணி

செய்யுளில் வரும் பொருளையும், உவமையையும் முறையே முன்னும் பின்னும் வேறுபாடில்லாமல் வைத்து, உருவகமாக்கி, உவமையின் தன்மையைப் பொருளின் மேல் ஏற்றிக் கூறுவது உருவக அணியாகும்.

(எ-டு) அங்கை மலரும், அடித்தளிரும், கண்வண்டும்.

இப்பாடல் அடியில் உள்ள அங்கை மலர், அடித்தளிர் கண்வண்டு ஆகியவை உருவகங்களாகும். இவ்வுருவகங்களைப் பாடலில் பயின்று வருமாறு இயற்றி அமைத்தால் அப்பாடல் உருவக அணி அமைந்த பாடலாகும்.

ஏகதேச உருவக அணி

செய்யுளை எழுதும்போது, தொடர்புள்ள பகுதிகளை உருவகப் படுத்த வேண்டிய நிலையிலும், சில பகுதிகளை மட்டும் உருவகப்படுத்தி, பிற பகுதிகளை உருவகப்படுத்தாமல் விட்டு விடுவது ஏகதேச உருவக அணியாகும்.

(எ-டு) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்

இறைவன் அடிசேரா தார். (குறள்)

இக்குறட்பாவில் பிறவி என்பது கடலாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இறைவனடி தெப்பமாக உருவகம் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே இக்குறட்பாவில் ஒன்றை உருவகப்படுத்தி, மற்றொன்றை உருவகப்படுத்தாமல் விட்டமையால் இக்குறட்பா ஏகதேச உருவக அணி அமைந்த பாடலாயிற்று.

சிலேடை அணி

ஒரு சொல் அல்லது தொடர் பல பொருள் படும்படி அஅயயய சிலேடை எனப்படும். இது செம்மொழிச் சிலேடை, பிரிமொழிச் சிலேடை என இரு வகைப்படும்.

தொடர்ச் சொற்கள் ஒரே மாதிரியாக இருந்து பல பொருள் தருவது செம்மொழிச் சிலேடை எனப்படும்.

(எ - டு) சீனிவாசன் பாற்கடலில் துயில் கொள்கிறான்.

இத்தொடர் எவ்வித மாற்றமும் இல்லாமல், 'சர்க்கரையில் இருந்த எறுமபு பாலில் இறந்து கிடக்கிறது' என்ற பொருளையும், ' சீனிவாசனாகிய மகா விஷ்ணு பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டுள்ளார்' என்ற பொருளையும் தந்துள்ளமையால் இது செம்மொழிச் சிலேடையாகும்.

ஒரு பாடலில் இடம் பெற்றுள்ள சொற்கள் ஒரு வகையில் பிரித்துப் பார்த்தால் ஒரு பொருளையும், வேறு வகையில் பிரித்துப் பார்த்தால் வேறொரு பொருளையும் தருவது பிரிமொழிச் சிலேடை எனப்படும்.

(எ - டு) வெங்காயம் சுக்கானால் வெந்தயத்தால் ஆவதென்ன?

இங்கார் சுமர்ந்திருப் பார்இச் சரக்கை

மங்காத சீரகத்தைத் தந்தீரேல் வேண்டேன்

பெருங்காயம் ஏரகத்துச் செட்டியாரே.

தற்குறிப்பேற்றஅணி

உலகில் இயல்பாக நிகழும் நிகழ்ச்சியில் புலவர் தம் குறிப்பை ஏற்றி அழகுபடக் கூறுவது தற்குறிப்பேற்றஅணி எனப்படும்.

(எ-டு) 'போருழந்து எடுத்த ஆரெயில் நெடுங்கொடி
வாரல் என்பனபோல் மறித்துக் கைகாட்ட'

(சிலப்பதிகாரம்)

இப்பகுதியில் கோட்டையின் மீது கட்டப்பட்டிருந்த கொடி காற்றால் அசைவது இயல்பு. ஆனால், அவ்வாறு கொடி ஆடுவது, கோவலனையும் கண்ணகியையும் மதுரை நகருக்குள் வராதீர்கள் என்று கையை அசைத்துக் காட்டியதாக இளங்கோவடிகள் தமது மனக் கருத்தை அச்செயல் மீது ஏற்றிக் கூறியுள்ளார். ஆகவே இப்பகுதியில் தற்குறிப்பேற்ற அணி அமைந்துள்ளதை அறியலாம்.

பிறிது மொழிதல் அணி

புலவர் தமது கவிதையில் தாம் கூறக் கருதும் பொருளை நேராகக் கூறாமல், ஒப்புமை உடைய வேறொன்றைக் கூறித் தமது கருத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்துதல் பிறிது மொழிதல் அணியாகும். (எ-டு) பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்

சால மிகுத்துப் பெயின்

(குறள்)

மயிலின் தோகை மென்மையான, எடை குறைவான பொருளாக இருந்தாலும், அதை அளவுக்கு அதிகமாக ஒரு வண்டியில் ஏற்றினால், அதன் எடையைத் தாங்க முடியாமல் அவ்வண்டியின் அச்சானது ஓடிந்து விடும்' என்பதே இக்குறட்பாவின் பொருளாகும். ஆனால், 'ஒரு மன்னன் எவ்வளவு வலிமை மிக்கவனாக இருந்தாலும், பகை மன்னர்கள் பல பேர் கூட்டாகச் சேர்ந்து வந்து போரிட்டால், வலிமை மிக்க மன்னவனும் தோற்பான்' என்ற கருத்தை நாமே உய்த்து உணரும்படி கூறியுள்ளமையால் இதில் அமைந்துள்ள அணியானது பிறிது மொழிதல் அணி ஆகும்.

வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி

ஒருவரைப் புகழ்வது போல மறைமுகமாகப் பழிப்பதும், பழிப்பது போல மறைமுகமாகப் புகழ்வதும் வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி ஆகும்

(எ - ௬) பாரிபாரி யென்றுபல ஏத்தி
ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்
மாரியும் உண்டுஊண்டு உலகுபுரப் பதுவே.

இப்பாடலில் பாரியைப் பழிப்பது போலக் கபிலர்
புகழ்ந்து வாழ்த்தியுள்ளார்.

வேற்றுமை அணி

செய்யுளில் உவமையையும், பொருளையும் முதலில் ஒன்று
படக் கூறிப் பின்னர் அவற்றினிடையே உள்ள வேற்றுமைதோன்றக்
கூறல் வேற்றுமை அணி ஆகும்.

(எ-௬) தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு. (குறள்)

இக்குறட்பாவில் தீயினால் சுட்ட புண், நாவினால் சுட்ட
புண் எனப் புண் ஒன்றாக இருந்தாலும், ஒன்று ஆறும் தன்மை
உடையது. மற்றொன்று ஆறாத வடுவாக இருப்பது எனக்கூறி
வேற்றுமையை உணர்த்தியதால் இது வேற்றுமை அணிக்கு
எடுத்துக் காட்டாயிற்று.

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு ...

பாடத்திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு
அலகு - 4, அலகு - 5 ஆகிய பகுதிகளும்
உள்ளன. இவைகளில் இருந்தும் தேர்வில்
வினாக்கள் கேட்கப்படும். ஆகவே அலகு
நான்கிற்குரிய புத்தகத்தைப் படித்தும், அலகு
ஐந்திற்குரிய பயிற்சிகளை நல்ல முறையில்
அறிந்தும் தேர்வு எழுத வேண்டும்.